

Úradný vestník

Európskej únie

C 260

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Zväzok 56

7. septembra 2013

Číslo oznamu

Obsah

Strana

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2013/C 260/01

Posledná publikácia Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie Ú. v. EÚ C 252, 31.8.2013

1

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2013/C 260/02

Spojené veci C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 18. júla 2013 — Európska komisia (C-584/10 P), Rada Európskej únie (C-593/10 P), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (C-595/10 P)/Yassin Abdullah Kadi, Francúzska republika [Odvolanie — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika (SZBP) — Obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám a subjektom spojeným s Usámom bin Ládinom, so sieťou Al-Káida a s Talibanom — Nariadenie (ES) č. 881/2002 — Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov osoby zaradenej do zoznamu zostaveného orgánom Organizácie Spojených národov — Zaradenie mena tejto osoby do zoznamu uvedeného v prílohe I nariadenia (ES) č. 881/2002 — Žaloba o neplatnosť — Základné práva — Právo na obhajobu — Zásada účinnej súdnej ochrany — Zásada proporcionality — Právo na ochranu vlastníckeho práva — Povinnosť odôvodnenia]

2

SK

Cena:
4 EUR

(Pokračovanie na nasledujúcej strane)

2013/C 260/03	Vec C-201/11 P: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. júla 2013 — Union des associations européennes de football (UEFA)/Európska komisia, Belgické kráľovstvo, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (Odvolanie — Televízne vysielanie — Smernica 89/552/EHS — Článok 3a — Opatrenia prijaté Spojeným kráľovstvom, ktoré sa týkajú udalostí veľkého významu pre spoločnosť v tomto členskom štáte — Majstrovstvá Európy vo futbale — Rozhodnutie, ktorým sa opatrenia vyhlasujú za zlučiteľné s právom Únie — Odôvodnenie — Články 49 ES a 86 ES — Právo vlastníť majetok)	3
2013/C 260/04	Vec C-204/11 P: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. júla 2013 — Fédération internationale de football association (FIFA)/Európska komisia, Belgické kráľovstvo, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (Odvolanie — Televízne vysielanie — Smernica 89/552/EHS — Článok 3a — Opatrenia prijaté Belgickým kráľovstvom v súvislosti s udalosťami veľkého spoločenského významu v tomto štáte — Svetový pohár vo futbale — Rozhodnutie, ktorým sa opatrenia vyhlasujú za zlučiteľné s právom Únie — Odôvodnenie — Články 43 ES a 49 ES — Právo vlastníť majetok)	3
2013/C 260/05	Vec C-205/11 P: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. júla 2013 — Fédération internationale de football association (FIFA)/Európska komisia, Belgické kráľovstvo, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (Odvolanie — Televízne vysielanie — Smernica 89/552/EHS — Článok 3a — Opatrenia, ktoré prijalo Spojené kráľovstvo, týkajúce sa udalostí mimoriadneho významu pre spoločnosť tohto členského štátu — Majstrovstvá sveta vo futbale — Rozhodnutie, ktorým sa opatrenia vyhlasujú za zlučiteľné s právom Únie — Odôvodnenie — Články 43 ES, 49 ES a 86 ES — Vlastnícke právo)	4
2013/C 260/06	Spojené veci C-210/11 a C-211/11: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 18. júla 2013 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Cour de cassation — Belgicko) — Belgické kráľovstvo/Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Šiesta smernica o DPH — Článok 6 ods. 2 prvý pododsek písm. a) a článok 13 B písm. b) — Právo na odpočet — Investičný majetok patriaci právnickým osobám a čiastočne poskytnutý ich konateľom na ich súkromné potreby — Neexistencia nájmu plateného v peniazoch, ale zohľadnenie naturálnej výhody na účely dane z príjmu)	4
2013/C 260/07	Vec C-261/11: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. júla 2013 — Európska komisia/Dánske kráľovstvo (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Sloboda usadiť sa — Článok 49 ZFEÚ — Článok 31 Dohody o EHP — Obmedzenia — Daňová právna úprava — Prevod aktív cez iný členský štát — Okamžité zdanenie skrytého zisku)	5
2013/C 260/08	Vec C-313/11: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 18. júla 2013 — Európska komisia/Poľská republika [Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nariadenie (ES) č. 1829/2003 — Krmivá pre zvieratá — Geneticky modifikované krmivá — Výroba, uvádzanie na trh alebo používanie — Vnútroštátny zákaz, ktorý ešte nenadobudol účinnosť]	5
2013/C 260/09	Vec C-414/11: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Polymeles Protodikeio Athinon — Grécko) — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH/DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon [Spoločná obchodná politika — Článok 207 ZFEÚ — Obchodné aspekty duševného vlastníctva — Dohoda o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (TRIPS) — Článok 27 — Patentovateľný predmet — Článok 70 — Ochrana existujúcich predmetov]	6
2013/C 260/10	Vec C-426/11: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom — Spojené kráľovstvo) — Mark Alemo-Herron a i./Parkwood Leisure Ltd (Prevod podnikov — Smernica 2001/23/ES — Zachovanie práv zamestnancov — Kolektívna zmluva uplatniteľná v čase prevodu na prevádzateľa a na pracovníka)	6

2013/C 260/11	Vec C-499/11 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. júla 2013 — The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH/Európska komisia (Odvolanie — Kartely — Trh s butadiénovým kaučukom a butadiénstyrenovým kaučukom vyrábaným emulznou polymerizáciou — Stanovovanie cieľových cien, rozdelenie zákazníkov dohodami o neútočení a výmene obchodných informácií — Pripísateľnosť protiprávneho správania — Voľná úvaha Komisie — Násobiteľ na účely odstránenia — Rovnosť zaobchádzania) ...	7
2013/C 260/12	Vec C-501/11 P: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 18. júla 2013 — Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH/Európska komisia, Rada Európskej únie [Odvolanie — Kartely — Trh montáže a údržby výťahov a eskalátorov — Zodpovednosť materskej spoločnosti za porušenie kartelového práva, ktorého sa dopustila jej dcérska spoločnosť — Holdingová spoločnosť — Vnútropodnikový program dodržiavania pravidiel („Compliance-Programme“) — Základné práva — Zásady právneho štátu pri stanovovaní uložených pokút — Rozdelenie právomocí a zásady zákonnosti, zákazu retroaktivity, legitímnej dôvery a zodpovednosti za zavinenie — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Článok 23 ods. 2 — Platnosť — Zákonnosť usmernení Komisie z roku 1998]	7
2013/C 260/13	Vec C-515/11: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin — Nemecko) — Deutsche Umwelthilfe eV/Spolková republika Nemecko (Prístup verejnosti k informáciám o životnom prostredí — Smernica 2003/4/ES — Právomoc členských štátov vylúčiť z pojmu „orgán verejnej moci“, ako ho upravuje táto smernica, orgány konajúce s právomocou zákonodarcu — Obmedzenia)	8
2013/C 260/14	Vec C-520/11: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 18. júla 2013 — Európska komisia/Francúzska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Rozhodnutie 2009/726/ES — Nevykonanie — Dovoz mlieka a mliečnych výrobkov — Pôvod — Rizikový chov vzhľadom na prípad spongiformnej encefalopatie — Vnútroštátny zákaz)	8
2013/C 260/15	Spojené veci C-523/11 a C-585/11: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. júla 2013 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podali Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe — Nemecko) — Laurence Prinz/Region Hannover (C-523/11) a Philipp Seeberger/Studentenwerk Heidelberg (C-585/11) (Občianstvo Únie — Články 20 ZFEÚ a 21 ZFEÚ — Právo na voľný pohyb a pobyt — Pomoc na vzdelávanie poskytovaná príslušníkom členského štátu na štúdium v inom členskom štáte — Povinnosť pobytu v členskom štáte pôvodu počas aspoň troch rokov pred začatím štúdia)	9
2013/C 260/16	Vec C-621/11 P: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 18. júla 2013 — New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, predtým New Yorker SHK Jeans GmbH/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE [Odvolanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva FISHBONE — Námietskove konanie — Skoršia národná obrazová ochranná známka FISHBONE BEACHWEAR — Riadne používanie skoršej ochrannej známky — Zohľadnenie dodatočných dôkazov predložených po uplynutí stanovenej lehoty — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 42 ods. 2 a 3 a článok 76 ods. 2 — Nariadenie (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 22 ods. 2]	9
2013/C 260/17	Vec C-6/12: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus — Fínsko) — P Oy [Štátna pomoc — Články 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ — Podmienka „selektívnosti“ — Nariadenie (ES) č. 659/1999 — Článok 1 písm. b) bod i) — Existujúca pomoc — Vnútroštátna právna úprava v oblasti daní z príjmov právnických osôb — Odpočet vzniknutých strát — Nemožnosť odpočtu v prípade zmeny vlastníka — Povolenie výnimiek — Voľná úvaha daňového úradu]	10

2013/C 260/18	Vec C-26/12: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof te Leeuwarden — Holandsko) — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand/Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen (Daň z pridanej hodnoty — Šiesta smernica 77/388/EHS — Článok 17 a článok 13 B písm. d) bod 6 — Oslobodenia — Odpočet dane zaplatenej na vstupe — Dôchodkové fondy — Pojem „správa spoločných investičných fondov“) 10	10
2013/C 260/19	Vec C-78/12: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Sofija-grad — Bulharsko) — „Evita-K“ EOOD/ Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpälnenieto“ — Sofija pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite [Smernica 2006/112/ES — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty — Dodanie tovaru — Pojem — Právo na odpočítanie dane — Zamietnutie — Skutočné vykonanie zdaniteľného plnenia — Nariadenie (ES) č. 1760/2000 — Systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytku — Ušné štítky] 11	11
2013/C 260/20	Vec C-99/12: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgicko) — Eurofit SA/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) [Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Poľnohospodárstvo — Spoločná organizácia trhov — Nariadenie (EHS) č. 3665/87 — Vývozné náhrady — Sprenevera tovaru určeného na vývoz — Povinnosť vývozcu vrátiť náhrady — Neposkytnutie informácií o spoľahlivosti zmluvného partnera podozrivého z podvodu príslušnými orgánmi — Prípád vyššej moci — Absencia] 12	12
2013/C 260/21	Vec C-124/12: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Plovdiv — Bulharsko) — AES-3C Maritza East 1 EOOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpälnenieto“ pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite, Plovdiv (Daň z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Článok 168 písm. a) a článok 176 — Právo na odpočet — Náklady spojené s nadobudnutím tovaru alebo poskytnutím služby určené zamestnancom — Zamestnanec pridelený zdaniteľnej osobe, ktorá si uplatňuje právo na odpočet dane, ale zamestnaný inou zdaniteľnou osobou) 12	12
2013/C 260/22	Vec C-136/12: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato — Taliansko) — Consiglio Nazionale dei Geologi/ Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato a Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/ Consiglio Nazionale dei Geologi (Článok 267 tretí odsek ZFEÚ — Rozsah povinnosti vnútroštátneho súdu posledného stupňa podať návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 101 ZFEÚ — Etický kódex profesijnej komory zakazujúci uplatňovanie sadzieb, ktoré nezodpovedajú dôstojnosti povolania) 13	13
2013/C 260/23	Vec C-147/12: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hovrätten för Nedre Norrland — Švédsko) — ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB/Frank Koot, Evergreen Investments BV [Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Súd, ktorý má právomoc — Osobitné právomoci v „zmluvných veciach“ a vo „veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti“] 14	14
2013/C 260/24	Vec C-211/12: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte d'Appello di Roma — Taliansko) — Martini SpA/Ministero delle Attività Produttive [Poľnohospodárstvo — Režim dovozných licencií — Nariadenie (ES) č. 1291/2000 — Článok 35 ods. 4 písm. c) — Záruka zložená pri podaní žiadosti o vydanie licencií — Dovozná licencia — Oneskorené predloženie dôkazu o jej použití — Sankcia — Výpočet sumy, ktorá má prepadnúť — Nariadenie (ES) č. 958/2003 — Colné kvóty] 14	14

2013/C 260/25	Spojené veci C-228/12 až C-232/12 a C-254/12 až C-258/12: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Taliansko) — Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 a C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 a C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 a C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 a C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12)/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 až C-232/12, C-255/12 a C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 a C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12) (Elektronické komunikačné siete a služby — Smernica 2002/20/ES — Článok 12 — Správne poplatky uložené podnikom z dotknutého odvetvia — Vnútroštátna právna úprava, ktorá prevádzkovateľom elektronických komunikácií ukladá povinnosť platiť poplatok určený na krytie prevádzkových nákladov vnútroštátnych regulačných orgánov) 15
2013/C 260/26	Vec C-234/12: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Taliansko) — Sky Italia Srl/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Televízne vysielanie — Smernica 2010/13/EÚ — Článok 4 ods. 1 a článok 23 ods. 1 — Reklamné spoty — Vnútroštátna právna úprava, ktorá prevádzkovateľom plateného televízneho vysielania stanovuje maximálny podiel vysielacieho času určeného na reklamu, ktorý je nižší než podiel stanovený prevádzkovateľom voľne prístupného televízneho vysielania — Rovnosť zaobchádzania — Slobodné poskytovanie služieb) 16
2013/C 260/27	Vec C-252/12: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. júla 2013 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené kráľovstvo] — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd/Asda Stores Ltd [Ochranné známky — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 9 ods. 1 písm. b) a c) — Článok 15 ods. 1 — Článok 51 ods. 1 písm. a) — Dôvody na zrušenie — Pojem „riadne používanie“ — Ochranná známka používaná v kombinácii s inou ochrannou známkou alebo ako časť kombinovanej ochrannej známky — Farba alebo kombinácia farieb, v ktorých sa ochranná známka používa — Dobré meno] 16
2013/C 260/28	Vec C-265/12: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van beroep te Brussel — Belgicko) — Citroën Belux NV/Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF) (Článok 56 ZFEÚ — Slobodné poskytovanie služieb — Smernica 2005/29/ES — Nekalé obchodné praktiky — Ochrana spotrebiteľa — Viazané ponuky zahŕňajúce aspoň jednu finančnú službu — Zákaz — Výnimky) 17
2013/C 260/29	Vec C-299/12: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud — Česká republika) — Green — Swan Pharmaceuticals CR, a.s./Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát [Ochrana spotrebiteľa — Nariadenie (ES) č. 1924/2006 — Výživové a zdravotné tvrdenia o potravinách — Článok 2 ods. 2 bod 6 — Pojem „tvrdenie o znížení rizika ochorenia“ — Článok 28 ods. 2 — Výrobky označené ochrannými známkami alebo obchodnými značkami — Prechodné opatrenia] 17
2013/C 260/30	Vec C-315/12: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Højesteret — Dánsko) — Metro Cash & Carry Danmark ApS/Skatteministeriet [Spotrebná daň — Smernica 92/12/EHS — Články 7 až 9 — Smernica 2008/118/ES — Články 32 až 34 — Pohyb výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani v rámci Spoločenstva — Nariadenie (EHS) č. 3649/92 — Články 1 a 4 — Zjednodušený sprievodný doklad — Prvé vyhotovenie — Činnosť „cash & carry“ — Výrobky uvedené do daňového voľného obehu v jednom členskom štáte a držané na obchodné účely v inom členskom štáte alebo výrobky, ktoré nadobudli súkromné osoby pre vlastnú potrebu a samy ich prepravujú — Liehoviny — Neexistencia povinnosti dodávateľa vykonať overenie] 18

2013/C 260/31	Vec C-412/12: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 18. júla 2013 — Európska komisia/ Cypruska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 1999/31/ES — Skládky odpadu — Prevádzka v prípade neexistencie územného plánu pre skládku — Povinnosť vyradenia z prevádzky).....	19
2013/C 260/32	Stanovisko 2/13: Žiadosť o stanovisko, ktorú podala Európska komisia podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ	19
2013/C 260/33	Vec C-250/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemecko) 7. mája 2013 — Birgit Wagener/Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen	19
2013/C 260/34	Vec C-259/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 13. mája 2013 — Elena Recinto-Pfingsten/Swiss International Air Lines AG	20
2013/C 260/35	Vec C-282/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 24. mája 2013 — T-Mobile Austria GmbH/Telekom-Control-Kommission	21
2013/C 260/36	Vec C-297/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht München (Nemecko) 29. mája 2013 — Data I/O GmbH/Hauptzollamt München	21
2013/C 260/37	Vec C-310/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 6. júna 2013 — Novo Nordisk Pharma GmbH/Corinna Silber	21
2013/C 260/38	Vec C-319/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Thüringer Oberlandesgericht (Nemecko) 11. júna 2013 — Udo Rätzke/S+K Handels GmbH	22
2013/C 260/39	Vec C-324/13 P: Odvolanie podané 14. júna 2013: Fercal — Consultadoria e Serviços, L. ^{da} proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 10. apríla 2013 vo veci T-360/11, Fercal — Consultadoria e Serviços/ÚHVT — Parfums Rochas (Patrizia Rocha)	22
2013/C 260/40	Vec C-331/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Sibiu (Rumunsko) 18. júna 2013 — Ilie Nicolae Nicula/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu	23
2013/C 260/41	Vec C-334/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 19. júna 2013 — Nordex Food A/S/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	23
2013/C 260/42	Vec C-335/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Scottish Land Court (Spojené kráľovstvo) 18. júna 2013 — Robin John Feakins/The Scottish Ministers	24
2013/C 260/43	Vec C-336/13 P: Odvolanie podané 19. júna 2013: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 10. apríla 2013 vo veci T-671/11, IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH/Európska komisia	25
2013/C 260/44	Vec C-341/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) 24. júna 2013 — Cruz & Companhia, L. ^{da} /Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)	25

2013/C 260/45	Vec C-343/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugalsko) 24. júna 2013 — Modelo Continente Hipermercados, S.A./Autoridade para as Condições do Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)	26
2013/C 260/46	Vec C-344/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria provinciale di Roma (Taliansko) 24. júna 2013 — Cristiano Blanco/Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli	26
2013/C 260/47	Vec C-345/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court (Írsko) 24. júna 2013 — Karen Millen Fashions Ltd/Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd	26
2013/C 260/48	Vec C-351/13: Žaloba podaná 25. júna 2013 — Európska komisia/Helénska republika	27
2013/C 260/49	Vec C-355/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Taliansko) 27. júna 2013 — Umbra Packaging srl/Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia	27
2013/C 260/50	Vec C-360/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom (Spojené kráľovstvo) 27. júna 2013 — Public Relations Consultants Association Ltd/Newspaper Licensing Agency Ltd a i.	28
2013/C 260/51	Vec C-361/13: Žaloba podaná 26. júna 2013 — Európska komisia/Slovenská republika	28
2013/C 260/52	Vec C-362/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 28. júna 2013 — Maurizio Fiamingo/Rete Ferroviaria Italiana SpA	29
2013/C 260/53	Vec C-363/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 28. júna 2013 — Leonardo Zappalà/Rete Ferroviaria Italiana SpA	29
2013/C 260/54	Vec C-364/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené kráľovstvo) 28. júna 2013 — International Stem Cell Corporation/Comptroller General of Patents	30
2013/C 260/55	Vec C-366/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 1. júla 2013 — Profit Investment SIM SpA, v likvidácii/Stefano Ossi, Commerzbank AG	30
2013/C 260/56	Vec C-367/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria provinciale di Roma (Taliansko) 1. júla 2013 — Pier Paolo Fabretti/Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli	30
2013/C 260/57	Vec C-369/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Holandsko) 1. júla 2013 — trestné konanie proti N. F. Gielen a i.	31
2013/C 260/58	Vec C-378/13: Žaloba podaná 2. júla 2013 — Európska komisia/Helénska republika	31

2013/C 260/59	Vec C-379/13 P: Odvolanie podané 3. júla 2013: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 19. apríla 2013 vo veci T-51/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)/Komisia	32
2013/C 260/60	Vec C-380/13 P: Odvolanie podané 3. júla 2013: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 19. apríla 2013 vo veci T-52/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços(Aecops)/Komisia	33
2013/C 260/61	Vec C-381/13 P: Odvolanie podané 3. júla 2013: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 19. apríla 2013 vo veci T-53/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)/Komisia	33
2013/C 260/62	Vec C-383/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 5. júla 2013 — M. G., N. R./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	34
2013/C 260/63	Vec C-386/13: Žaloba podaná 5. júla 2013 — Európska komisia/Cyperská republika	34
2013/C 260/64	Vec C-391/13 P: Odvolanie podané 8. júla 2013: Helénska republika proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) zo 17. mája 2013 vo veci T-294/11, Helénska republika/Európska komisia	35
2013/C 260/65	Vec C-392/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social de Barcelona (Španielsko) 9. júla 2013 — Andrés Rabal Cañas/Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial	36
2013/C 260/66	Vec C-394/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud (Česká republika) 11. júla 2013 — Ministerstvo práce a sociálních věcí/Mgr. K. B.	36
2013/C 260/67	Vec C-396/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Satakunnan käräjäoikeus (Fínsko) 12. júla 2013 — Sähköalojen ammattiliitto ry/Elektrobudowa Spolka Akcyjna	37
2013/C 260/68	Vec C-405/13: Žaloba podaná 17. júla 2013 — Európska komisia/Rumunsko	38
2013/C 260/69	Vec C-406/13: Žaloba podaná 17. júla 2013 — Európska komisia/Rumunsko	39
2013/C 260/70	Vec C-411/13 P: Odvolanie podané 19. júla 2013: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) zo 14. mája 2013 vo veci T-249/11, Sanco/ÚHVT — Marsalman (zobrazenie kurčáta)	39
2013/C 260/71	Vec C-429/13 P: Odvolanie podané 26. júla 2013: Španielske kráľovstvo proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 29. mája 2013 vo veci T-384/10, Španielske kráľovstvo/Európska komisia	40

Všeobecný súd

2013/C 260/72	Vec T-589/10: Uznesenie Všeobecného súdu zo 4. júla 2013 — Just Music Fernsehbetriebs/ÚHVT — France Télécom (Jukebox) („Ochranná známka Spoločenstva — Námiťkové konanie — Výmaz skoršej ochrannej známky Spoločenstva — Zastavenie konania“) 41	41
2013/C 260/73	Vec T-414/11: Uznesenie Všeobecného súdu z 8. júla 2013 — Nutrichem Diät + Pharma/ÚHVT — Gervais Danone (Active) („Ochranná známka Spoločenstva — Námiťka — Späťvzatie námiťky — Zastavenie konania“) 41	41
2013/C 260/74	Vec T-309/12 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 5. júla 2013 — Zweckverband Tierkörperbeseitigung/Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Platenie príspevkov verejnoprávnemu združeniu — Štátna pomoc — Povinnosť vymáhania — Návrh na odklad výkonu — Naliehavosť“) 42	42
2013/C 260/75	Vec T-336/13 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu zo 17. júla 2013 — Borghezio/Parlament („Predbežné opatrenie — Európsky parlament — Akt o vylúčení poslanca z jeho politickej skupiny — Návrh na odklad výkonu — Zjavná neprípustnosť žaloby vo veci samej — Neprípustnosť návrhu — Neexistencia naliehavosti“) 42	42
2013/C 260/76	Vec T-341/13: Žaloba podaná 27. júna 2013 — Groupe Léa Nature/ÚHVT — Debonaire Trading (SO'BiO étic) 42	42
2013/C 260/77	Vec T-344/13: Žaloba podaná 28. júna 2013 — Out of the blue/ÚHVT — Dubois et al. (FUNNY BANDS) 43	43
2013/C 260/78	Vec T-354/13: Žaloba podaná 4. júla 2013 — Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks/Komisia 43	43
2013/C 260/79	Vec T-355/13: Žaloba podaná 4. júla 2013 — easyJet Airline/Komisia 44	44
2013/C 260/80	Vec T-357/13: Žaloba podaná 5. júla 2013 — European Space Imaging/Komisia 44	44
2013/C 260/81	Vec T-360/13: Žaloba podaná 8. júla 2013 — VECCO a i./Komisia 45	45
2013/C 260/82	Vec T-361/13: Žaloba podaná 9. júla 2013 — Menelaus/ÚHVT — Garcia Mahiques (VIGOR) 46	46
2013/C 260/83	Vec T-364/13: Žaloba podaná 12. júla 2013 — Mocek a Wenta/ÚHVT — Lacoste (KAJMAN) 46	46
2013/C 260/84	Vec T-367/13: Žaloba podaná 15. júla 2013 — Poľská republika/Európska komisia 47	47
2013/C 260/85	Vec T-368/13: Žaloba podaná 16. júla 2013 — Boehringer Ingelheim International/ÚHVT — Lehning entreprise (ANGIPAX) 48	48

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2013/C 260/86	Vec T-376/13: Žaloba podaná 18. júla 2013 — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ECB	48
2013/C 260/87	Vec T-377/13: Žaloba podaná 17. júla 2013 — ultra air/ÚHVT — Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)	49
2013/C 260/88	Vec T-378/13: Žaloba podaná 23. júla 2013 — Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion/ÚHVT — Carolus C. (English pink)	49
2013/C 260/89	Vec T-379/13: Žaloba podaná 22. júla 2013 — Innovation First/ÚHVT (NANO)	50
2013/C 260/90	Vec T-384/13: Žaloba podaná 26. júla 2013 — Intermark/ÚHVT — Coca-Cola (RIENERGY Cola)	50
2013/C 260/91	Vec T-352/08: Uznesenie Všeobecného súdu z 12. júla 2013 — Pannon Hőerőmű/Komisía	51
2013/C 260/92	Spojené veci T-148/10 a T-149/10: Uznesenie Všeobecného súdu z 5. júla 2013 — SK Hynix/Komisía	51

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ
ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

(2013/C 260/01)

Posledná publikácia Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 252, 31.8.2013

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 245, 24.8.2013

Ú. v. EÚ C 233, 10.8.2013

Ú. v. EÚ C 226, 3.8.2013

Ú. v. EÚ C 215, 27.7.2013

Ú. v. EÚ C 207, 20.7.2013

Ú. v. EÚ C 189, 29.6.2013

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 18. júla 2013 — Európska komisia (C-584/10 P), Rada Európskej únie (C-593/10 P), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (C-595/10 P)/Yassin Abdullah Kadi, Francúzska republika

(Spojené veci C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P) ⁽¹⁾

[Odvolanie — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika (SZBP) — Obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám a subjektom spojeným s Usámom bin Ládinom, so sieťou Al-Káida a s Talíbanom — Nariadenie (ES) č. 881/2002 — Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov osoby zaradenej do zoznamu zostaveného orgánom Organizácie Spojených národov — Zaradenie mena tejto osoby do zoznamu uvedeného v prílohe I nariadenia (ES) č. 881/2002 — Žaloba o neplatnosť — Základné práva — Právo na obhajobu — Zásada účinnej súdnej ochrany — Zásada proporcionality — Právo na ochranu vlastníckeho práva — Povinnosť odôvodnenia]

(2013/C 260/02)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolatelia: Európska komisia (C-584/10 P) (v zastúpení: pôvodne P. Hetsch, S. Boelaert, E. Paasivirta a M. Konstantinidis, neskôr L. Gussetti, S. Boelaert, E. Paasivirta a M. Konstantinidis, splnomocnení zástupcovia), Rada Európskej únie (C-593/10 P) (v zastúpení: M. Bishop, E. Finnegan a R. Szostak, splnomocnení zástupcovia), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (C-595/10 P) (v zastúpení: pôvodne E. Jenkinson, neskôr S. Behzadi-Spencer, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci J. Wallace, QC, D. Beard, QC, a M. Wood, barrister)

Ďalší účastníci konania: Yassin Abdullah Kadi (v zastúpení: D. Vaughan, QC, V. Lowe, QC, J. Crawford, SC, M. Lester a P. Eeckhout, barristers, G. Martin, solicitor, a C. Murphy), Francúzska republika (v zastúpení: E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas, A. Adam a E. Ranaivoson, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí podporujú Európsku komisiu a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (veci C-584/10 P a C-595/10 P): Bulharská republika (v zastúpení: B. Zaimov, T. Ivanov a E. Petranova, splnomocnení zástupcovia), Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci M. Fiorilli, avvocato dello Stato), Luxemburské veľkoveľkovoľvodstvo (v zastúpení: C. Schiltz, splnomocnený zástupca), Maďarsko (v zastúpení: M. Fehér, K. Szijjártó a K. Molnár, splnomocnení zástupcovia), Holandské kráľovstvo (v zastúpení: C. Wissels a M. Bulterman, splnomocnené zástupkyne), Slovenská republika (v zastúpení: B. Ricziová, splnomocnená zástupkyňa), Fínska republika (v zastúpení: H. Leppo, splnomocnená zástupkyňa)

burské veľkoveľkovoľvodstvo (v zastúpení: C. Schiltz, splnomocnený zástupca), Maďarsko (v zastúpení: M. Fehér, K. Szijjártó a K. Molnár, splnomocnení zástupcovia), Holandské kráľovstvo (v zastúpení: C. Wissels a M. Bulterman, splnomocnené zástupkyne), Slovenská republika (v zastúpení: B. Ricziová, splnomocnená zástupkyňa), Fínska republika (v zastúpení: H. Leppo, splnomocnená zástupkyňa)

Vedľajší účastníci, ktorí podporujú Radu Európskej únie (vec C-593/10 P): Bulharská republika (v zastúpení: B. Zaimov, T. Ivanov, E. Petranova, splnomocnení zástupcovia), Česká republika (v zastúpení: K. Najmanová, E. Ruffer, M. Smolek a D. Hadroušek, splnomocnení zástupcovia), Dánske kráľovstvo (v zastúpení: L. Volck Madsen, splnomocnený zástupca), Írsko (v zastúpení: pôvodne D. O'Hagan, neskôr E. Creedon, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci N. Travers, BL, a P. Benson, solicitor), Španielske kráľovstvo (v zastúpení: M. Muñoz Pérez a N. Díaz Abad, splnomocnení zástupcovia), Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci M. Fiorilli, avvocato dello Stato), Luxemburské veľkoveľkovoľvodstvo (v zastúpení: C. Schiltz, splnomocnený zástupca), Maďarsko (v zastúpení: M. Fehér, K. Szijjártó a K. Molnár, splnomocnení zástupcovia), Holandské kráľovstvo (v zastúpení: C. Wissels a M. Bulterman, splnomocnené zástupkyne), Rakúska republika (v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnená zástupkyňa), Slovenská republika (v zastúpení: B. Ricziová, splnomocnená zástupkyňa), Fínska republika (v zastúpení: H. Leppo, splnomocnená zástupkyňa)

Predmet veci

Odvolania podané proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 30. septembra 2010 — Kadi/Komisia (T-85/09), ktorým tento súd vyhovel žalobe o čiastočné zrušenie nariadenia Komisie (ES) č. 1190/2008 z 28. novembra 2008, ktorým sa stoprvýkrát mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 881/2002, ktoré ukladá niektoré špecifické obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám a subjektom spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou al Káida a Talíbanom (Ú. v. EÚ L 322, s. 25), v rozsahu, v akom sa meno žalobcu nachádza na zozname osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa uplatňujú tieto ustanovenia

Výrok rozsudku

1. Odvolania sa zamietajú.
2. Európska komisia, Rada Európskej únie a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska sú povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 232, 6.8.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. júla 2013
— Fédération internationale de football association (FIFA)/Európska komisia, Belgické kráľovstvo, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska

(Vec C-205/11 P) ⁽¹⁾

(Odvolaie — Televízne vysielanie — Smernica 89/552/EHS — Článok 3a — Opatrenia, ktoré prijalo Spojené kráľovstvo, týkajúce sa udalostí mimoriadneho významu pre spoločnosť tohto členského štátu — Majstrovstvá sveta vo futbale — Rozhodnutie, ktorým sa opatrenia vyhlasujú za zlučiteľné s právom Únie — Odôvodnenie — Články 43 ES, 49 ES a 86 ES — Vlastnícke právo)

(2013/C 260/05)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Fédération internationale de football association (FIFA) (v zastúpení: A. Barav a D. Reymond, advokáti)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia (v zastúpení: E. Montaguti a N. Yerrell, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Gray, barrister), Belgické kráľovstvo (v zastúpení: C. Pochet, M. J.-C. Halleux, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Joachimowicz a J. Stuyck, advocaten), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: S. Ossowski a J. Beeko, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci T. de la Mare, QC)

Predmet veci

Odvolaie podané proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) zo 17. februára 2011, Fédération Internationale de Football Association (FIFA)/Komisia (T-68/08), ktorým bola zamietnutá žaloba týkajúca sa zrušenia rozhodnutia Komisie 2007/730/ES zo 16. októbra 2007 vyhlasujúceho opatrenia prijaté Spojeným kráľovstvom podľa článku 3a ods. 1 smernice Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania, za nezlučiteľné s právom Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 295, s. 12)

Výrok rozsudku

1. Odvolaie sa zamietá.
2. Fédération internationale de football association (FIFA) je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 232, 6.8.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 18. júla 2013
(návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Cour de cassation — Belgicko) — Belgické kráľovstvo/Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)

(Spojené veci C-210/11 a C-211/11) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Šiesta smernica o DPH — Článok 6 ods. 2 prvý pododsek písm. a) a článok 13 B písm. b) — Právo na odpočet — Investičný majetok patriaci právnickým osobám a čiastočne poskytnutý ich konateľom na ich súkromné potreby — Neexistencia nájomu platebného v peniazoch, ale zohľadnenie naturálnej výhody na účely dane z príjmu)

(2013/C 260/06)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Belgické kráľovstvo

Žalovaní: Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Cour de cassation (Belgicko) — Výklad článku 6 ods. 2 prvého pododseku písm. a) a článku 13 B písm. b) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) — Oslobodenie od DPH — Pojem poskytovania služieb spojených s nehnuteľnosťou — Užívanie časti nehnuteľnosti, ktorá je súčasťou majetku podniku, na súkromné potreby konateľov a ich rodín, za neexistencie nájomného splatného v peniazoch, ktoré ale predstavuje naturálnu výhodu — Vylúčenie práva na odpočet

Výrok rozsudku

1. Článok 6 ods. 2 prvý pododsek písm. a) a článok 13 B písm. b) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 95/7/ES z 10. apríla 1995, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby poskytnutie časti nehnuteľnosti, ktorá je majetkom právnickej osoby, na súkromné potreby jej konateľa bez toho, aby na ťarchu užívateľov ako protihodnota za užívanie tejto nehnuteľnosti bolo dojednané nájomné splatné v peniazoch,

predstavovalo prenájom nehnuteľného majetku oslobodené od dane v zmysle tejto smernice, a skutočnosť, že takéto poskytnutie sa vzhľadom na vnútroštátnu právnu úpravu týkajúcu sa dane z príjmu považuje za naturálnu výhodu vyplývajúcu z výkonu štátných povinností alebo výkonu pracovných zmlúv týmito užívateľmi, je v tejto súvislosti bezvýznamná.

2. Článok 6 ods. 2 prvý pododsek písm. a) a článok 13 B písm. b) šiestej smernice 77/388, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 95/7/ES, sa majú vykladať v tom zmysle, že v situáciách, ako sú situácie v konaniach vo veci samej, skutočnosť, že poskytnutie celej alebo časti nehnuteľnosti v celom rozsahu určenej na podnikanie konateľom, riaditeľom alebo spoločníkom tejto spoločnosti má alebo nemá priamu súvislosť s prevádzkovaním podniku, je irelevantnou pre určenie, či toto poskytnutie patrí pod oslobodenie od dane stanovené v druhom z týchto ustanovení.

(¹) Ú. v. EÚ C 211, 16.7.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. júla 2013 — Európska komisia/Dánske kráľovstvo

(Vec C-261/11) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Sloboda usadiť sa — Článok 49 ZFEÚ — Článok 31 Dohody o EHP — Obmedzenia — Daňová právna úprava — Prevod aktív cez iný členský štát — Okamžité zdanenie skrytého zisku)

(2013/C 260/07)

Jazyk konania: dánčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal a N. Fenger, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Dánske kráľovstvo (v zastúpení: C. Vang a V. Pasternak Jørgensen, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovaného: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: K. Petersen a T. Henze, splnomocnení zástupcovia), Španielske kráľovstvo (v zastúpení: A. Rubio González, splnomocnený zástupca), Holandské kráľovstvo (v zastúpení: C. Schillemans, C. Wissels a J. Langer, splnomocnení zástupcovia), Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes, splnomocnený zástupca), Fínska republika (v zastúpení: M. Pere, splnomocnená zástupkyňa), Švédske kráľovstvo (v zastúpení: A. Falk a U. Persson, splnomocnené zástupkyne)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 49 ZFEÚ a článku 31 Dohody o EHP — Daňová právna úprava o

okamžitom zdanení pri odchode prevodov aktív spoločností do iného členského štátu, ktorá ale nestanovuje rovnaké zdanenie v prípade prevodov aktív na vnútroštátnom území

Výrok rozsudku

1. Tým, že Dánske kráľovstvo prijalo a ponechalo v platnosti článok 8 ods. 4 zákona o zdanení akciových spoločností a i. (lovbektendtgørelse nr. 1376 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.) zo 7. decembra 2010 týkajúci sa okamžitého zdanenia príjmu akciových spoločností, a tým daňový režim, ktorý stanovuje okamžité zdanenie skrytého zisku z prevodu aktív, ktoré uskutočňuje spoločnosť so sídlom v Dánsku, prostredníctvom iného členského štátu Európskej únie alebo prostredníctvom tretieho štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o EHP z 2. mája 1992, porušilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 49 ZFEÚ a 31 tejto dohody.

2. Dánske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

3. Spolková republika Nemecko, Španielske kráľovstvo, Holandské kráľovstvo, Portugalská republika, Fínska republika a Švédske kráľovstvo znášajú vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 238, 13.8.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 18. júla 2013 — Európska komisia/Poľská republika

(Vec C-313/11) (¹)

[Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nariadenie (ES) č. 1829/2003 — Krmivá pre zvieratá — Geneticky modifikované krmivá — Výroba, uvádzanie na trh alebo používanie — Vnútroštátny zákaz, ktorý ešte nenadobudol účinnosť]

(2013/C 260/08)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: D. Bianchi a A. Szmytkowska, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Poľská republika (v zastúpení: M. Szpunar, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 16 ods. 5 a článkov 19, 20 a 34 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 z 22. septembra 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivách (Ú. v. EÚ L 268, s. 1; Mim. vyd. 13/032, s. 432) — Vnútroštátna právna úprava zakazujúca akúkoľvek výrobu, uvádzanie na trh alebo používanie geneticky modifikovaných krmív

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 252, 27.8.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Polymeles Protodikeio Athinon — Grécko) — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH/DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

(Vec C-414/11) (¹)

[Spoločná obchodná politika — Článok 207 ZFEÚ — Obchodné aspekty duševného vlastníctva — Dohoda o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (TRIPS) — Článok 27 — Patentovateľný predmet — Článok 70 — Ochrana existujúcich predmetov]

(2013/C 260/09)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Polymeles Protodikeio Athinon

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Žalovaná: DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Polymeles Protodikeio Athinon — Výklad článkov 27 a 70 Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva („TRIPS“), ktorá tvorí prílohu Dohody o založení „Svetovej obchodnej organizácie“ (Ú. v. ES L 336, s. 214; Mim. vyd. 11/021, s. 305) — Rozlíšenie medzi oblasťami, na ktoré sa vzťahuje právo Spoločenstva, a oblasťami, ktoré patria do pôsobnosti práva členských štátov — Oblasť patentov — Výrobky chemického a farmaceutického priemyslu

Výrok rozsudku

1. Článok 27 Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva, ktorá predstavuje prílohu 1 C Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), podpísanej v Marakeši 15. apríla

1994 a schválenej rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 — 1994), patrí do oblasti spoločnej obchodnej politiky.

2. Článok 27 Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva sa má vykladať v tom zmysle, že vynález farmaceutického výrobku, akým je účinná chemická zložka lieku, môže v prípade, že výnimka podľa odsekov 2 a 3 tohto článku sa neuplatní, byť predmetom patentu za podmienok stanovených v odseku 1 uvedeného článku.
3. Patent, ktorý bol získaný v nadväznosti na prihlášku uvádzajúcu vynález výrobného postupu farmaceutického výrobku, ako aj tohto farmaceutického výrobku ako takého, ktorý ale bol udelený výlučne len na tento výrobný postup, sa nemá z dôvodu pravidiel uvádzaných v článkoch 27 a 70 Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva považovať od nadobudnutia platnosti tejto dohody za patent vzťahujúci sa na vynález uvedeného farmaceutického výrobku.

(¹) Ú. v. EÚ C 298, 8.10.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom — Spojené kráľovstvo) — Mark Alemo-Herron a i./Parkwood Leisure Ltd

(Vec C-426/11) (¹)

(Prevod podnikov — Smernica 2001/23/ES — Zachovanie práv zamestnancov — Kolektívna zmluva uplatniteľná v čase prevodu na prevádzateľa a na pracovníka)

(2013/C 260/10)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dovolatelia: Mark Alemo-Herron, Sandra Tipping, Christopher Anderson, Stacey Aris, Audrey Beckford, Lee Bennett, Delroy Carby, Vishnu Chetty, Deborah Cimitan, Victoria Clifton, Claudette Cummings, David Curtis, Stephen Flin, Patience Ijelekhai, Rosemarie Lee, Roxanne Lee, Vivian Ling, Michelle Nicholas, Lansdail Nugent, Anne O'Connor, Shirley Page, Alan Peel, Mathew Pennington, Laura Steward

Odporca: Parkwood Leisure Ltd

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Supreme Court of the United Kingdom — Výklad článku 3 smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 98) z hľadiska rozsudku Súdneho dvora z 12. marca 2001, Werhof, vo veci C-499/04 — Rozsah povinností nadobúdateľa, pokiaľ ide o zachovanie podmienok zamestnancov vyplývajúcich z kolektívnej zmluvy uplatniteľnej na prevádzateľa a na pracovníka v čase prevodu

Výrok rozsudku

Článok 3 smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát v prípade prevodu podniku stanovil, že dynamické ustanovenia odkazujúce na kolektívne zmluvy, ktoré boli dohodnuté a prijaté po dátume prevodu, sú voči nadobúdateľovi vynútiteľné, pokiaľ tento nadobúdateľ nemal možnosť zúčastniť sa na procese vyjednávania o takýchto kolektívnych zmluvách, ktoré boli uzavreté po prevode.

(¹) Ú. v. EÚ C 311, 22.10.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. júla 2013 — The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH/Európska komisia

(Vec C-499/11 P) (¹)

(Odvolanie — Kartely — Trh s butadiénovým kaučukom a butadiénstyrenovým kaučukom vyrábaným emulznou polymerizáciou — Stanovovanie cieľových cien, rozdelenie zákazníkov dohodami o neútočení a výmene obchodných informácií — Prípísateľnosť protiprávneho správania — Voľná úvaha Komisie — Násobiteľ na účely odstrašenia — Rovnosť zaobchádzania)

(2013/C 260/11)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťky: The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH (v zastúpení: D. Schroeder a T. Kuhn, Rechtsanwälte, a T. Graf, avocat)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: M. Kellerbauer a V. Bottka, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 13. júla 2011 — Dow Chemical a i./Komisia (T-42/07), ktorým Všeobecný súd čiastočne zamietol návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie K(2006) 5700 v konečnom znení z 29. novembra 2006 týkajúceho sa konania o uplatnení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F/38.638 — Butadiénový kaučuk a butadiénstyrenový kaučuk vyrábaný emulznou polymerizáciou) týkajúceho sa kartelu zahŕňajúceho určenie konečných cien, rozdelenie zákazníkov prostredníctvom dohôd o neútočení a výmene obchodných informácií, ako aj, subsidiárne, návrh na zníženie pokuty uloženej žalobkyniam

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietla.
2. The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH a Dow Europe GmbH znášajú svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania, ktoré vynaložila Európska komisia.

(¹) Ú. v. EÚ C 252, 27.8.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 18. júla 2013 — Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH/Európska komisia, Rada Európskej únie

(Vec C-501/11 P) (¹)

[Odvolanie — Kartely — Trh montáže a údržby výťahov a eskalátorov — Zodpovednosť materskej spoločnosti za porušenie kartelového práva, ktorého sa dopustila jej dcérska spoločnosť — Holdingová spoločnosť — Vnútropodnikový program dodržiavania pravidiel („Compliance-Programme“) — Základné práva — Zásady právneho štátu pri stanovovaní uložených pokút — Rozdelenie právomocí a zásady zákonnosti, zákazu retroaktivity, legitímnej dôvery a zodpovednosti za zavinenie — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Článok 23 ods. 2 — Platnosť — Zákonnosť usmernení Komisie z roku 1998]

(2013/C 260/12)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaťky: Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH (v zastúpení: R. Bechtold a W. Bosch, Rechtsanwälte, J. Schwarze, Prozessbevollmächtigter)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia (v zastúpení: R. Sauer a C. Hödlmayr, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Böhlke, Rechtsanwalt), Rada Európskej únie (v zastúpení: F. Florindo Gijón a M. Simm, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolaie podané proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 13. júla 2011 — Schindler Holding a i./Komisia (T-138/07), ktorým Všeobecný súd zamietol žalobu o zrušenie rozhodnutia Komisie K(2007) 512 v konečnom znení z 21. februára 2007 o konaní podľa článku 81 ES (vec COMP/E-1/38.823 — Výťahy a eskalátory) týkajúceho sa kartelu v oblasti montáže a údržby výťahov a eskalátorov v Belgicku, Nemecku, Luxembursku a Holandsku, ktorý sa týkal manipulácie verejných obchodných súťaží, rozdelenia trhov, určenia cien, pridelenia s tým súvisiacich projektov a zákaziek a výmeny informácií, ako aj subsidiárne o zníženie pokuty uloženej odvolateľkám

Výrok rozsudku

1. Odvolaie sa zamietla.
2. Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV a Schindler Deutschland Holding GmbH znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.
3. Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 347, 26.11.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin — Nemecko) — Deutsche Umwelthilfe eV/Spolková republika Nemecko

(Vec C-515/11) (¹)

(Prístup verejnosti k informáciám o životnom prostredí — Smernica 2003/4/ES — Právomoc členských štátov vylúčiť z pojmu „orgán verejnej moci“, ako ho upravuje táto smernica, orgány konajúce s právomocou zákonodarcu — Obmedzenia)

(2013/C 260/13)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Deutsche Umwelthilfe eV

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verwaltungsgericht Berlin — Výklad článku 2 bodu 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verej-

nosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (Ú. v. EÚ L 41, s. 26; Mim. vyd. 15/007, s. 375) — Povinnosť orgánov verejnej moci sprístupniť akémukoľvek žiadateľovi im dostupné informácie o životnom prostredí — Vnútroštátna právna úprava, ktorá zbavuje najvyššie spolkové orgány informačnej povinnosti, pokiaľ konajú v rámci legislatívneho procesu — Obmedzenie právomoci členských štátov vylúčiť z pojmu „orgán verejnej moci“, ako ho upravuje smernica 2003/4/ES, orgány konajúce s právomocou zákonodarcu

Výrok rozsudku

Článok 2 bod 2 druhý odsek prvá veta smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS, sa má vykladať v tom zmysle, že možnosť, ktorú toto ustanovenie priznáva členským štátom, aby za orgány verejnej moci, ktoré sú povinné sprístupňovať im dostupné informácie o životnom prostredí, nepovažovali „orgány alebo inštitúcie, keď konajú s právomocou... zákonodarcu“, sa nemôže vzťahovať na ministerstvá, pokiaľ pripravujú a prijímajú normatívne predpisy nižšej právnej sily než zákon.

(¹) Ú. v. EÚ C 32, 4.2.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 18. júla 2013 — Európska komisia/Francúzska republika

(Vec C-520/11) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Rozhodnutie 2009/726/ES — Nevykonanie — Dovoz mlieka a mliečnych výrobkov — Pôvod — Rizikový chov vzhľadom na prípad spongiformnej encefalopatie — Vnútroštátny zákaz)

(2013/C 260/14)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: F. Jimeno Fernández a D. Bianchi, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Francúzska republika (v zastúpení: G. de Bergues, S. Menez, C. Candat a R. Loosli-Surrans, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 4 ods. 3 ZEÚ a článku 288 ZFEÚ — Nevykonanie rozhodnutia Komisie 2009/726/ES z 24. septembra 2009 o dočasných ochranných opatreniach, ktoré prijalo Francúzsko v súvislosti s dovozom na jeho územie mlieka a mliečnych produktov pochádzajúcich z chovu, v ktorom bol potvrdený prípad scrapie (Ú. v. EÚ L 258, s. 27)

Výrok rozsudku

1. Vzhľadom na to, že Francúzska republika nevykonala rozhodnutie Komisie 2009/726/ES z 24. septembra 2009 o dočasných ochranných opatreniach, ktoré prijalo Francúzsko v súvislosti s dovozom na jeho územie mlieka a mliečnych produktov pochádzajúcich z chovu, v ktorom bol potvrdený prípad scrapie, porušila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 4 ods. 3 ZFEÚ a článku 288 ZFEÚ.

2. Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 362, 10.12.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. júla 2013
(návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podali Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe — Nemecko) — Laurence Prinz/Region Hannover (C-523/11) a Philipp Seeberger/Studentenwerk Heidelberg (C-585/11)

(Spojené veci C-523/11 a C-585/11) (¹)

(Občianstvo Únie — Články 20 ZFEÚ a 21 ZFEÚ — Právo na voľný pohyb a pobyt — Pomoc na vzdelávanie poskytovaná príslušníkom členského štátu na štúdium v inom členskom štáte — Povinnosť pobytu v členskom štáte pôvodu počas aspoň troch rokov pred začatím štúdia)

(2013/C 260/15)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátne súdy, ktoré podali návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Laurence Prinz (C-523/11), Philipp Seeberger (C-585/11)

Žalovaní: Region Hannover (C-523/11), Studentenwerk Heidelberg (C-585/11)

Predmet veci

Návrhy na začatie prejudiciálneho konania — Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe — Výklad článkov 20 ZFEÚ a 21 ZFEÚ — Poskytnutie pomoci na vzdelávanie („Ausbildungsförderung“) — Vnútroštátna právna úprava obmedzujúca toto poskytnutie na jeden rok pre štátnych príslušníkov, ktorí študujú v zahraničí a na začiatku štúdia mali bydlisko na vnútroštátnom území menej ako tri roky

Výrok rozsudku

Články 20 ZFEÚ a 21 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá podmieňuje poskytnutie pomoci na vzdelávanie z dôvodu štúdia v inom členskom štáte počas obdobia prevyšujúceho jeden rok jedinej požiadavke, akou je podmienka

upravená v § 16 ods. 3 spolkového zákona o individuálnej podpore vzdelávania [Bundesgesetz über individuelle Förderung der Ausbildung (Bundesausbildungsförderungsgesetz)] v znení dvadsiateho druhého zákona z 1. januára 2008, ktorým sa mení a dopĺňa spolkový zákon o individuálnej podpore vzdelávania, ktorá žiadateľovi ukladá povinnosť mať stále bydlisko v zmysle tohto zákona na území štátu počas obdobia aspoň troch rokov pred začatím štúdia.

(¹) Ú. v. EÚ C 13, 14.1.2012.

Ú. v. EÚ C 49, 18.2.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 18. júla 2013
— New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, predtým New Yorker SHK Jeans GmbH/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE

(Vec C-621/11 P) (¹)

[Odvolanie — Prihláška slovej ochrannej známky Spoločenstva FISHBONE — Námietskové konanie — Skoršia národná obrazová ochranná známka FISHBONE BEACHWEAR — Riadne používanie skoršej ochrannej známky — Zohľadnenie dodatočných dôkazov predložených po uplynutí stanovenej lehoty — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 42 ods. 2 a 3 a článok 76 ods. 2 — Nariadenie (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 22 ods. 2]

(2013/C 260/16)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, predtým New Yorker SHK Jeans GmbH (v zastúpení: V. Spitz, Rechtsanwalt)

Ďalší účastníci konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: P. Geroulakos, splnomocnený zástupca), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 29. septembra 2011, New Yorker SHK Jeans/ÚHVT (T-415/09), ktorým Všeobecný súd zamietol žalobu podanú prihlasovateľom slovej ochrannej známky „FISHBONE“ pre výrobky zaradené do tried 18 a 25 o zrušenie rozhodnutia R 1051/2008-1 prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT) z 30. júla 2009, ktorým bolo čiastočne zamietnuté odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia čiastočne zamietajúcemu zápis uvedenej ochrannej známky v rámci námietok podaných majiteľom národnej ochrannej známky „FISHBONE BEACHWEAR“ pre výrobky zaradené do triedy 25, ako aj národného označenia „Fishbone“ používaného v obchodnom styku — Skutočné používanie staršej ochrannej známky — Zohľadnenie dodatočných dôkazov

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 25, 28.1.2012.

**Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 18. júla 2013
(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Korkein hallinto-oikeus — Fínsko) — P Oy**

(Vec C-6/12) (¹)

[Štátna pomoc — Články 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ — Podmienka „selektívnosti“ — Nariadenie (ES) č. 659/1999 — Článok 1 písm. b) bod i) — Existujúca pomoc — Vnútroštátna právna úprava v oblasti daní z príjmov právnických osôb — Odpočet vzniknutých strát — Nemožnosť odpočtu v prípade zmeny vlastníka — Povolenie výnimiek — Voľná úvaha daňového úradu]

(2013/C 260/17)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein hallinto-oikeus

Účastník konania pred vnútroštátnym súdom

P Oy

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Korkein hallinto-oikeus — Výklad článku 107 ods. 1 ZFEÚ — Systém odpočtu strát spoločností — Právna úprava dane z príjmov, ktorá stanovuje, že straty zistené za zúčtovacie obdobie sa môžu previesť a odpočítať od prípadných ziskov dosiahnutých v nasledujúcich zdaňovacích obdobiach — Vylúčenie odpočtu strát v prípade zmeny vlastníka v priebehu roka, v ktorom sa zistili straty alebo po tomto roku — Výnimka z pravidla vylučujúceho odpočet v prípade oprávnených dôvodov súvisiacich s pokračovaním činnosti predmetnej spoločnosti

Výrok rozsudku

1. Daňový režim, akým je daňový režim v prejednávanej veci, môže spĺňať podmienku selektívnosti ako aspektu pojmu „štátna pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, pokiaľ by sa preukázalo, že referenčný systém, teda „obvyklý“ systém, spočíva v zákaze odpočtu strát v prípade zmeny vlastníka v zmysle § 122 prvého odseku zákona č. 1535/1992 z 30. decembra 1992 o dani z príjmu (Tuloverolaki), voči ktorému systém povolení uvedený v treťom odseku tohto paragrafu predstavuje výnimku. Takýto režim možno odôvodniť povahou a všeobecnou štruktúrou systému, do ktorého patrí, pričom toto odôvodnenie vylučuje, aby prísľušný

orgán, pokiaľ ide o povolenie udeliť výnimku z odpočítania strát, mohol v rámci diskrečnej právomoci založiť svoje rozhodnutia o povolení na základe kritérií, ktoré sú cudzie tomuto daňovému režimu. Súdny dvor však nemá k dispozícii dostatok dôkazov, aby o tejto kvalifikácii mohol s konečnou platnosťou rozhodnúť.

2. Článok 108 ods. 3 ZFEÚ nebráni tomu, aby sa daňový režim, akým je režim stanovený v § 122 prvom a treťom odseku zákona č. 1535/1992, v prípade, že by sa musel považovať za „štátnu pomoc“, z dôvodu svojej povahy „existujúcej pomoci“ aj naďalej uplatňoval v členskom štáte, ktorý tento daňový režim zaviedol, čím nie je dotknutá právomoc Európskej komisie uvedená v článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

(¹) Ú. v. EÚ C 58, 25.2.2012.

**Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 18. júla 2013
(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Gerechtshof te Leeuwarden — Holandsko) — fiscale
eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand/Inspecteur
van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen**

(Vec C-26/12) (¹)

[Daň z pridanej hodnoty — Šiesta smernica 77/388/EHS — Článok 17 a článok 13 B písm. d) bod 6 — Oslobodenia — Odpočet dane zaplatenej na vstupe — Dôchodkové fondy — Pojem „správa spoločných investičných fondov“]

(2013/C 260/18)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gerechtshof te Leeuwarden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Gerechtshof te Leeuwarden — Výklad článku 13 B písm. d) bodu 6 a článku 17 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov o dani z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) a článku 135 ods. 1 písm. g) a článkov 168 a 169 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) — Odpočet dane zaplatenej na vstupe — Zdaniteľná osoba, ktorá podľa vnútroštátnej právnej úpravy o dôchodkoch zriadila dôchodkový fond

na zabezpečenie starobného dôchodku pre svojich zamestnancov ako účastníkov tohto fondu — Odpočet dane zaplatenej na vstupe týkajúcej sa služieb, ktoré jej boli poskytnuté na účely správy dôchodkového fondu

Výrok rozsudku

Článok 17 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že zdaniteľná osoba, ktorá zriadila dôchodkový fond vo forme právne a daňovo oddeleného subjektu, akým je subjekt dotknutý vo veci samej, aby zabezpečila starobný dôchodok pre svojich súčasných a bývalých zamestnancov, má právo odpočítať daň z pridanej hodnoty, ktorú uhradila za služby súvisiace so správou a fungovaním tohto fondu, pod podmienkou, že existencia priamej a bezprostrednej súvislosti vyplýva zo všetkých okolností dotknutých transakcií.

(¹) Ú. v. EÚ C 98, 31.3.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Sofija-grad — Bulharsko) — „Evita-K“ EOOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravlenie na izpālnenieto“ — Sofija pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Vec C-78/12) (¹)

[Smernica 2006/112/ES — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty — Dodanie tovaru — Pojem — Právo na odpočítanie dane — Zamietnutie — Skutočné vykonanie zdaniteľného plnenia — Nariadenie (ES) č. 1760/2000 — Systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytku — Ušné štítky]

(2013/C 260/19)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen sad Sofija-grad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „Evita-K“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravlenie na izpālnenieto“ — Sofija pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Administrativen sad Sofija-grad — Výklad článku 14 ods. 1, článku 178 písm. a), článku 185 ods. 1, článku 226 bodu 6 a článku 242 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) — Právo na odpočet DPH zaplatenej na vstupe za nákup zvierat — Dôkaz uskutočnenia dodania tovaru — Existencia alebo neexistencia povinnosti uviesť vo faktúrach ušné štítky zvierat, ktoré podľa veterinárnych právnych predpisov Únie podliehajú identifikácii — Existencia alebo neexistencia povinnosti preukázať vlastnícke právo dodávateľa

Výrok rozsudku

1. Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že v kontexte uplatnenia práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty pojem „dodanie tovaru“ v zmysle tejto smernice a dôkaz o tom, že sa toto dodanie skutočne uskutočnilo, nezávisia od spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva k dotknutým tovarom. V súlade s vnútroštátnymi pravidlami týkajúcimi sa vykonávania dôkazov vnútroštátnemu súdu prislúcha vykonať celkové posúdenie všetkých skutočností a skutkových okolností sporu, ktorý rozhoduje, aby určil, či sa dodanie tovaru, o ktoré ide vo veci samej, skutočne uskutočnilo a či si prípadne na základe tohto dodania tovaru možno uplatniť právo na odpočítanie dane.
2. Článok 242 smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že nevyžaduje, aby zdaniteľné osoby, ktoré nie sú poľnohospodárskymi výrobcami, viedli vo svojom účtovníctve predmet uskutočňovaného dodania tovaru, ak ide o zvieratá, a preukázali, že tieto zvieratá podliehali kontrole v súlade s medzinárodným účtovným štandardom IAS 41 „Poľnohospodárstvo“.
3. Článok 226 bod 6 smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že nevyžaduje, aby zdaniteľná osoba, ktorá uskutočňuje dodanie tovaru tvoreného zvieratami, ktoré patria do systému identifikácie a registrácie zavedeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 zo 17. júla 2000, ktorým sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytku, o označovaní hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 820/97, v znení nariadenia Rady (ES) č. 1791/2006 z 20. novembra 2006, uviedla ušné štítky týchto zvierat na faktúrach týkajúcich sa týchto dodaní.
4. Článok 185 ods. 1 smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje upraviť odpočítanie dane z pridanej hodnoty len za predpokladu, že dotknutá zdaniteľná osoba mala najprv právo na odpočítanie tejto dane za podmienok stanovených v článku 168 písm. a) tejto smernice.

(¹) Ú. v. EÚ C 133, 5.5.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgicko) — Eurofit SA/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Vec C-99/12) ⁽¹⁾

[*Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Poľnohospodárstvo — Spoločná organizácia trhov — Nariadenie (EHS) č. 3665/87 — Vývozné náhrady — Sprenevera tovaru určeného na vývoz — Povinnosť vývozcu vrátiť náhrady — Neposkytnutie informácií o spoľahlivosti zmluvného partnera podozrivého z podvodu príslušnými orgánmi — Prípád vyššej moci — Absencia*]

(2013/C 260/20)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de première instance de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Eurofit SA

Žalovaný: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunal de première instance de Bruxelles — Výklad ustanovení nariadenia Komisie (EHS) č. 3665/87 z 27. novembra 1987, ktorým sa stanovujú spoločné podrobné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 351, s. 1) — Povinnosť vrátenia získaných náhrad vývozcom v prípade sprenevery výrobkov — Neoznámenie požadovaných informácií alebo oznámenie mylných informácií zo strany príslušných orgánov, ktoré v zmysle vyššie citovaného nariadenia predstavuje prípad vyššej moci

Výrok rozsudku

Opomenutie príslušných colných orgánov informovať vývozcu o existencii nebezpečenstva podvodu, ktorého sa dopustil jeho zmluvný partner, nepredstavuje prípad vyššej moci v zmysle ustanovení nariadenia Komisie (EHS) č. 3665/87 z 27. novembra 1987, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 2945/94 z 2. decembra 1994, a najmä článku 11 ods. 1 tretieho pododseku prvej zarážky tohto nariadenia. Hoci takéto opomenutie môže predstavovať výnimočný prípad v zmysle článku 11 ods. 1 tretieho pododseku druhej zarážky nariadenia č. 3665/87, zmeneného a doplneného nariadením č. 2945/94, nemôže daného vývozcu oslobodiť od povinnosti vrátiť neoprávnene vyplatené vývozné náhrady, keďže je zbavený výlučne povinnosti zaplatiť pokuty podľa tohto istého článku 11.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 138, 12.5.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Plovdiv — Bulharsko) — AES-3C Maritza East 1 EOOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpälnenieto“ pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite, Plovdiv

(Vec C-124/12) ⁽¹⁾

[*Daň z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Článok 168 písm. a) a článok 176 — Právo na odpočet — Náklady spojené s nadobudnutím tovaru alebo poskytnutím služby určené zamestnancom — Zamestnanec pridelený zdaniteľnej osobe, ktorá si uplatňuje právo na odpočet dane, ale zamestnaný inou zdaniteľnou osobou*]

(2013/C 260/21)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen sad Plovdiv

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: AES-3C Maritza East 1 EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpälnenieto“ pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite, Plovdiv

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Administrativen sad Plovdiv — Výklad článku 168 písm. a) a článku 176 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) — Rozsah pôsobnosti — Obmedzenie práva na odpočítanie dane zaplatenej na vstupe — Spoločnosť, ktorá nemá vlastných zamestnancov, ale využíva pracovníkov na plný úväzok na základe pracovnej zmluvy o pridelení zamestnancov, ktorých zamestnáva iná spoločnosť — Nepriznanie práva spoločnosti na odpočítanie DPH z nadobudnutia prepravných služieb, pracovného oblečenia a ochrannej výstroje pre zamestnancov, ako aj z výdavkov na služobné cesty zamestnancov z dôvodu, že tieto služby bezodplatne poskytujú fyzické osoby pracujúce pre spoločnosť bez toho, aby boli jej zamestnancami

Výrok rozsudku

1. Článok 168 písm. a) a článok 176 druhej odseku smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa majú vykladať v tom zmysle, že v rozpore s nimi platná vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej zdaniteľná osoba, ktorej vznikli náklady za prepravné služby, pracovné oblečenie, ochranné pomôcky a služobné cesty pre ňu pracujúcich osôb, nemá právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty vzťahujúcej sa na tieto náklady z dôvodu, že uvedené osoby jej boli pridelené inou osobou a nemôžu byť preto v zmysle tejto právnej úpravy považované za jej zamestnancov napriek tomu, že uvedené náklady možno

posudzovať ako náklady priamo a bezprostredne súvisiace s celkovými nákladmi spojenými so všetkými hospodárskymi činnosťami tejto zdaniteľnej osoby.

2. Článok 176 druhý odsek smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát v čase pristúpenia k Európskej únii zaviedol obmedzenie práva na odpočet dane podľa ustanovenia vnútroštátneho právneho poriadku, ktoré stanovuje vylúčenie práva na odpočítanie dane pri bezplatnom dodaní tovarov a poskytnutí služieb alebo pri dodaní tovarov a poskytnutí služieb, ktoré nesúvisia s hospodárskymi činnosťami zdaniteľnej osoby, pričom právna úprava platná do dňa pristúpenia takejto vylúčenie práva neupravovala.

Vnútroštátnemu súdu prináleží vykladať predmetné vnútroštátne predpisy vo veci samej v čo najväčšej možnej miere v súlade s právom Únie. V prípade, ak takýto výklad nebude možný, vnútroštátny súd je povinný neuplatniť predpisy v rozpore s článkom 176 druhým odsekom smernice 2006/112.

(¹) Ú. v. EÚ C 151, 26.5.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato — Taliansko) — Consiglio Nazionale dei Geologi/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato a Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Consiglio Nazionale dei Geologi

(Vec C-136/12) (¹)

(Článok 267 tretí odsek ZFEÚ — Rozsah povinnosti vnútroštátneho súdu posledného stupňa podať návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 101 ZFEÚ — Etický kódex profesijnej komory zakazujúci uplatňovanie sadzieb, ktoré nezodpovedajú dôstojnosti povolania)

(2013/C 260/22)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľky: Consiglio Nazionale dei Geologi, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Odporkyne: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Consiglio Nazionale dei Geologi

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Consiglio di Stato — Výklad článku 267 ods. 3 ZFEÚ — Rozsah povinnosti vnútroštátneho súdu posledného stupňa podať návrh na začatie prejudiciálneho konania — Pojem „závažné a zjavné porušenie práva Únie“ — Procesné pravidlá a zásady členského štátu, ktoré zakazujú vnútroštátnemu súdu podávať Súdному dvoru zjavne neprípustné otázky formulované účastníkom konania a preformulovať uvedené otázky z vlastného podnetu — Výklad článku 101 ZFEÚ, nariadenia Rady (EHS) č. 2137/85 z 25. júla 1985 o Európskom zoskupení hospodárskych záujmov (EZHZ) (Ú. v. ES L 199, s. 1), smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, s. 22) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, s. 36) — Etický kódex profesijnej komory, ktorý zakazuje uplatňovať sadzby, ktoré nezodpovedajú dôstojnosti povolania („decoro e dignità professionale“) a kvantite a kvalite poskytovaných plnení — Použitie vnútroštátnych pravidiel v oblasti hospodárskej súťaže, ktoré sú prísnejšie ako pravidlá Únie

Výrok rozsudku

- Článok 267 tretí odsek ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že jedine vnútroštátnemu súdu prislúcha, aby určil a formuloval prejudiciálne otázky týkajúce sa výkladu práva Únie, ktoré považuje za relevantné na rozhodnutie sporu vo vnútroštátnom konaní. Vnútroštátne normy, ktoré môžu mať za následok zásah do tejto právomoci, sa musia ponechať neuplatnené.
- Pravidlá ako sú tie, ktoré uvádza etický kódex výkonu profesie geológa v Taliansku schválený Consiglio nazionale dei geologi 19. decembra 2006 a naposledy zmenený a doplnený 24. marca 2010, ktoré medzi kritériami určenia odmien geológov stanovujú okrem kvality a významu poskytnutých služieb aj dôstojnosť profesie, predstavujú rozhodnutie združenia podnikov v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ, ktorých účinkom môže byť obmedzenie hospodárskej súťaže v rámci vnútorného trhu. Vnútroštátnemu súdu prislúcha, aby vzhľadom na celkový kontext, v ktorom sa prejavujú dôsledky tohto kódexu, vrátane celkového vnútroštátneho právneho rámca, ako aj praktického uplatňovania uvedeného kódexu vnútroštátnou komorou geológov, posúdil, či v danom prípade vzniká účinok obmedzovania hospodárskej súťaže v rámci vnútorného trhu. Uvedený súd musí takisto preveriť, či vzhľadom na všetky relevantné dôkazy, ktoré má k dispozícii, pravidlá tohto kódexu, najmä pokiaľ ide o použitie kritéria týkajúceho sa dôstojnosti profesie, možno považovať za nevyhnutné na dosiahnutie legitímneho cieľa spojeného so zárukami poskytnutými spotrebiteľom služieb geológov.

(¹) Ú. v. EÚ C 151, 26.5.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hovrätten för Nedre Norrland — Švédsko) — ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB/Frank Koot, Evergreen Investments BV

(Vec C-147/12) ⁽¹⁾

[Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Súd, ktorý má právomoc — Osobitné právomoci v „zmluvných veciach“ a vo „veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti“]

(2013/C 260/23)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hovrätten för Nedre Norrland

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB

Žalovaní: Frank Koot, Evergreen Investments BV

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hovrätten för Nedre Norrland Sundsvall — Výklad článku 5 bodov 1 a 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42) — Otázka, či sa majú začleniť všetky spory o náhradu škody do osobitných právomocí v zmluvných veciach alebo vo veciach nárokov na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu — Súdne stíhanie začaté v členskom štáte A proti fyzickej osobe s bydliskom v členskom štáte B, ktorá bola členom predstavenstva akciovej spoločnosti so sídlom v členskom štáte A, ako aj proti akciovej spoločnosti so sídlom v členskom štáte B, ktorá vlastnila väčšinu akcií v spoločnosti so sídlom v členskom štáte A — Žaloba o určenie zodpovednosti člena predstavenstva akciovej spoločnosti za dlhy tejto spoločnosti vyplývajúce z toho, že člen predstavenstva neurobil žiadny formálny úkon s cieľom kontroly hospodárskej situácie spoločnosti — Žaloba o určenie zodpovednosti majiteľa akciovej spoločnosti za konanie inej osoby v prípade pokračovania činnosti spoločnosti napriek podkapitalizácii spoločnosti a napriek zákonnej povinnosti pristúpiť k jej likvidácii

Výrok rozsudku

1. Pojem „vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti“ uvedený v článku 5 bode 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na žaloby ako vo veci samej, podané veriteľom akciovej spoločnosti, ak sa v žalobe navrhuje, aby zodpovednosť za záväzky tejto spoločnosti niesol jednak člen jej správnej rady a jednak jej akcionár, keďže tejto spoločnosti umožnili pokračovať v prevádzke napriek tomu, že nemala dostatok kapitálu a mala ísť do likvidácie.

2. Pojem „miesto, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá [nárok z mimozmluvnej zodpovednosti]“ uvedený v článku 5 bode 3 nariadenia č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o žaloby vedúce k vyvodu zodpovednosti člena správnej rady, ako aj akcionára akciovej spoločnosti za záväzky tejto spoločnosti, toto miesto sa nachádza v mieste, na ktoré sa viažu činnosti vykonávané touto spoločnosťou, ako aj finančná situácia spojená s týmito činnosťami.
3. Okolnosť, že dotknutú pohľadávku postúpil pôvodný veriteľ inej osobe, nemá za okolností ako vo veci samej vplyv na určenie súdu, ktorý má právomoc, podľa článku 5 bodu 3 nariadenia č. 44/2001.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 151, 26.5.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte d'Appello di Roma — Taliansko) — Martini SpA/Ministero delle Attività Produttive

(Vec C-211/12) ⁽¹⁾

[Poľnohospodárstvo — Režim dovozných licencií — Nariadenie (ES) č. 1291/2000 — Článok 35 ods. 4 písm. c) — Záruka zložená pri podaní žiadosti o vydanie licencií — Dovočná licencia — Oneskorené predloženie dôkazu o jej použití — Sankcia — Výpočet sumy, ktorá má prepadnúť — Nariadenie (ES) č. 958/2003 — Colné kvóty]

(2013/C 260/24)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte d'Appello di Roma

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Martini SpA

Žalovaný: Ministero delle Attività Produttive

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Corte d'Appello di Roma — Výklad článku 35 nariadenia Komisie (ES) č. 1291/2000 z 9. júna 2000, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania systému dovozných a vývozných licencií a certifikátov s vopred stanovenou sadzbou náhrady pre poľnohospodárske výrobky (Ú. v. ES L 152, s. 1; Mim. vyd. 03/029, s. 145) — Záruky zložené pri podaní žiadosti o vydanie dovozných licencií — Určenie sumy, ktorá prepadne vzhľadom na množstvo, pre ktoré dôkaz týkajúci sa vývozných licencií s vopred stanovenou sumou náhrady nebol predložený v stanovenej lehote

Výrok rozsudku

1. Článok 35 nariadenia Komisie (ES) č. 1291/2000 z 9. júna 2000, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania systému dovozných a vývozných licencií a certifikátov s vopred stanovenou sadzbou náhrady pre poľnohospodárske výrobky, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 325/2003 z 20. februára 2003, sa má vykladať v tom zmysle, že cieľom záruky upravenej v tomto ustanovení je zabezpečiť nielen dovozný záväzok, ale aj to, že dôkaz o použití licencie bude predložený v určitej lehote.
2. Článok 35 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1291/2000, zmeneného a doplneného nariadením č. 325/2003, sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade oneskoreného predloženia dôkazu o riadnom uskutočnení dovozu sa výška sumy, ktorá prepadne vzhľadom na množstvo, pre ktoré nebol predložený dôkaz v lehote stanovenej v článku 35 ods. 4 písm. a) tohto nariadenia, vypočíta na základe sadzby záruky, ktorá sa skutočne uplatňovala pri podaní žiadosti o vydanie licencie alebo licencií na tento dovoz. Na účely takého výkladu nie je rozhodujúce, že záruka bola zložená podľa vyššej sadzby než sadzby uplatňovanej na iné dovozy rovnakého druhu výrobku ako dovážaný výrobok, keďže dovozy tohto výrobku boli oslobodené od povinnosti zaplatiť dovozné clo.

(¹) Ú. v. EÚ C 194, 30.6.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Taliansko) — Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 a C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 a C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 a C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 a C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12)/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 až C-232/12, C-255/12 a C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 a C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

(Spojené veci C-228/12 až C-232/12 a C-254/12 až C-258/12) (¹)

(Elektronické komunikačné siete a služby — Smernica 2002/20/ES — Článok 12 — Správne poplatky uložené podnikom z dotknutého odvetvia — Vnútroštátna právna úprava, ktorá prevádzkovateľom elektronických komunikácií ukladá povinnosť platiť poplatok určený na krytie prevádzkových nákladov vnútroštátnych regulačných orgánov)

(2013/C 260/25)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 a C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 a C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 a C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 a C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12)

Žalovaní: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 až C-232/12, C-255/12 a C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 a C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

za účasti: Wind Telecomunicazioni SpA (C-228/12, C-229/12, C-232/12, C-255/12 až C-258/12), Telecom Italia SpA (C-228/12, C-230/12, C-232/12 a C-254/12), Vodafone Omnitel NV (C-230/12 a C-254/12), Fastweb SpA (C-230/12, C-254/12 a C-256/12), Television Broadcasting System SpA (C-257/12)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Výklad článku 12 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (smernica o povolení) (Ú. v. ES L 108, s. 21; Mim. vyd. 13/029, s. 337) — Správne poplatky uložené podnikom — Právna úprava, ktorá stanovuje, že všetky náklady vnútroštátnych regulačných orgánov, ktoré nie sú financované štátom, sa rozdelia medzi podniky v dotknutej oblasti v závislosti od príjmov dosiahnutých týmito podnikmi z predaja relevantných tovarov alebo z poskytnutia relevantných služieb

Výrok rozsudku

Článok 12 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné siete a služby (smernica o povolení) sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takej právnej úprave členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, na základe ktorej podniky poskytujúce elektronické komunikačné služby a siete sú povinné platiť poplatok určený na krytie všetkých nákladov NRO, ktoré nie sú financované štátom a ktorých výška sa stanovuje v závislosti od príjmov, ktoré tieto podniky dosahujú, avšak pod podmienkou, že tento poplatok bude výlučne určený na pokrytie nákladov na činnosti uvedené v odseku 1 písm. a) tohto ustanovenia, že celkové príjmy dosiahnuté na základe tohto poplatku nepresiahnu náklady na tieto činnosti a že tento poplatok sa rozdelí medzi podniky objektívnym, transparentným a primeraným spôsobom, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 217, 21.7.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Taliansko) — Sky Italia Srl/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Vec C-234/12) ⁽¹⁾

(Televízne vysielanie — Smernica 2010/13/EÚ — Článok 4 ods. 1 a článok 23 ods. 1 — Reklamné spoty — Vnútroštátna právna úprava, ktorá prevádzkovateľom plateného televízneho vysielania stanovuje maximálny podiel vysielacieho času určeného na reklamu, ktorý je nižší než podiel stanovený prevádzkovateľom voľne prístupného televízneho vysielania — Rovnosť zaobchádzania — Slobodné poskytovanie služieb)

(2013/C 260/26)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sky Italia Srl

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

za účasti: Reti Televisive Italiane (RTI) SpA, Maria Iaccarino

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Výklad článku 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) (Ú. v. EÚ L 95, s. 1) — Výklad článkov 49 ZFEÚ, 56 ZFEÚ a 63 ZFEÚ, ako aj článku 11 Charty základných práv Európskej únie v spojení s článkom 10 EDP, ako ho vykladá Európsky súd pre ľudské práva — Maximálny podiel vysielacieho času, ktorý možno venovať reklame — Vnútroštátne právne predpisy stanovujúce pre platené televízne kanály nižší maximálny podiel ako pre ostatné kanály

Výrok rozsudku

Článok 4 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách), ako aj všeobecná zásada rovnosti zaobchádzania a článok 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že v zásade nebránia právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá prevádzkovateľom plateného televízneho vysielania stanovuje kratšie hodinové limity na vysielanie televíznej

reklamy než prevádzkovateľom voľne prístupného televízneho vysielania, pokiaľ je dodržaná zásada proporcionality, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 217, 21.7.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. júla 2013 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené kráľovstvo] — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd/Asda Stores Ltd

(Vec C-252/12) ⁽¹⁾

[Ochranné známky — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 9 ods. 1 písm. b) a c) — Článok 15 ods. 1 — Článok 51 ods. 1 písm. a) — Dôvody na zrušenie — Pojem „riadne používanie“ — Ochranná známka používaná v kombinácii s inou ochrannou známkou alebo ako časť kombinovanej ochrannej známky — Farba alebo kombinácia farieb, v ktorých sa ochranná známka používa — Dobré meno]

(2013/C 260/27)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd

Žalovaná: Asda Stores Ltd

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) — Výklad článku 9 ods. 1 písm. b) a c) a článkov 15 a 51 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (kodifikované znenie) — Pojem „riadne používanie“ ochrannej známky — Spoločné používanie obrazovej a slovnej ochrannej známky, ktoré boli zapísané samostatne — Ochranná známka, ktorá nie je zapísaná v určitej farbe, ale sa v konkrétnej farbe používa, takže časť verejnosti si ju vo svojej mysli začala s touto farbou spájať

Výrok rozsudku

1. Článok 15 ods. 1 a článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva sa majú vykladať v tom zmysle, že podmienka „riadneho používania“ v zmysle týchto ustanovení môže byť splnená, ak

sa obrazová ochranná známka Spoločenstva používa len v kombinácii so slovnou ochrannou známkou Spoločenstva, ktorá je umiestnená na nej, pričom samotná táto kombinácia dvoch ochranných známk je navyše zapísaná ako ochranná známka Spoločenstva, pokiaľ rozdiely medzi podobou, v akej sa ochranná známka používa, a podobou, v akej bola zapísaná, nemenia rozlišovaciu spôsobilosť tejto zapísanej ochrannej známky.

2. Článok 9 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 207/2009 sa má vykladať v tom zmysle, že ak ochranná známka Spoločenstva nebola zapísaná v určitej farbe, ale jej majiteľ ju vo veľkom rozsahu používa v určitej farbe alebo v kombinácii určitých farieb, takže významná časť verejnosti si túto ochrannú známku vo svojej myslí spája s touto farbou alebo kombináciou farieb, farba alebo farby, ktoré tretia osoba používa pre označenie spôsobilé porušiť práva z tejto ochrannej známky, sú relevantné v rámci celkového posúdenia pravdepodobnosti zámeny alebo neoprávneného prospechu v zmysle tohto ustanovenia.
3. Článok 9 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 207/2009 sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že tretia osoba používajúca označenie spôsobilé porušiť práva zo zapísanej ochrannej známky sa v myslí významnej časti verejnosti spája s konkrétnou farbou alebo kombináciou farieb, ktoré používa pre toto označenie, je relevantným faktorom v rámci celkového posúdenia pravdepodobnosti zámeny a neoprávneného prospechu v zmysle tohto ustanovenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 227, 28.7.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van beroep te Brussel — Belgicko) — Citroën Belux NV/Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

(Vec C-265/12) ⁽¹⁾

(Článok 56 ZFEÚ — Slobodné poskytovanie služieb — Smernica 2005/29/ES — Nekalé obchodné praktiky — Ochrana spotrebiteľa — Viazané ponuky zahŕňajúce aspoň jednu finančnú službu — Zákaz — Výnimky)

(2013/C 260/28)

Jazyk konania: holandsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hof van beroep te Brussel

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Citroën Belux NV

Žalovaná: Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hof van beroep te Brussel — Belgicko — Výklad článku 56 ZFEÚ a článku 3 ods. 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, s. 22) — Vnútroštátna právna úprava v oblasti ochrany spotrebiteľov, ktorá s výnimkou prípadov, ktoré sú v zákone taxatívne uvedené, vo všeobecnosti zakazuje každý viazaný obchod zahrňujúci aspoň jednu finančnú službu

Výrok rozsudku

Článok 3 ods. 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), ako aj článok 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takému ustanoveniu členského štátu, ako je ustanovenie dotknuté vo veci samej, ktoré s výnimkou prípadov taxatívne vymenovaných vnútroštátnou právnou úpravou stanovuje všeobecný zákaz viazaných ponúk predkladaných spotrebiteľovi, ktorých aspoň jedna zložka je finančnou službou.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 258, 25.8.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud — Česká republika) — Green — Swan Pharmaceuticals CR, a.s./Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

(Vec C-299/12) ⁽¹⁾

[Ochrana spotrebiteľa — Nariadenie (ES) č. 1924/2006 — Výživové a zdravotné tvrdenia o potravinách — Článok 2 ods. 2 bod 6 — Pojem „tvrdenie o znížení rizika ochorenia“ — Článok 28 ods. 2 — Výrobky označené ochrannými značkami alebo obchodnými značkami — Prechodné opatrenia]

(2013/C 260/29)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nejvyšší správní soud

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Green — Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

Žalovaná: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Nejvyšší správní soud — Výklad článku 1 ods. 3, článku 2 ods. 2 bodu 6 a článku 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 z 20. decembra 2006 o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách (Ú. v. EÚ L 404, s. 9) — Pojem „tvrdenie o znížení rizika ochorenia“ — Tvrdenie nachádzajúce sa na obale prípravku, podľa ktorého „prípravok navyše obsahuje vápnik a vitamín D3, ktoré pomáhajú znižovať riziko vzniku osteoporózy a zlomenín“

Výrok rozsudku

1. Článok 2 ods. 2 bod 6 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 z 20. decembra 2006 o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (EÚ) č. 116/2010 z 9. februára 2010, sa má vykladať v tom zmysle, že na to, aby bolo zdravotné tvrdenie možné kvalifikovať ako „tvrdenie o znížení rizika ochorenia“ v zmysle tohto ustanovenia, nemusí nevyhnutne výslovne uvádzať, že konzumácia určitej kategórie potravín, určitej potraviny alebo jednej z jej zložiek „vo významnej miere“ znižuje rizikový faktor výskytu ochorenia u ľudí.
2. Článok 28 ods. 2 nariadenia č. 1924/2006, zmeneného a doplneného nariadením č. 116/2010, sa má vykladať v tom zmysle, že oznámenie obchodnej povahy uvedené na obale potraviny môže predstavovať ochrannú známku alebo obchodnú značku v zmysle tohto ustanovenia pod podmienkou, že je ako takáto známka alebo značka chránená príslušnou právnou úpravou. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby s ohľadom na všetky skutkové a právne okolnosti charakterizujúce vec, ktorá mu bola predložená, overil, či takéto oznámenie je takto chránenou ochrannou známkou alebo obchodnou značkou.
3. Článok 28 ods. 2 nariadenia č. 1924/2006, zmeneného a doplneného nariadením č. 116/2010, sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje len na potraviny označené ochrannou známkou alebo obchodnou značkou, ktoré je nutné považovať za výživové alebo zdravotné tvrdenie v zmysle tohto nariadenia, pričom uvedené potraviny v tejto forme existovali už pred 1. januárom 2005.

(¹) Ú. v. EÚ C 273, 8.9.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 18. júla 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Højesteret — Dánsko) — Metro Cash & Carry Danmark ApS/Skatteministeriet

(Vec C-315/12) (¹)

[Spotrebná daň — Smernica 92/12/EHS — Články 7 až 9 — Smernica 2008/118/ES — Články 32 až 34 — Pohyb výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani v rámci Spoločenstva — Nariadenie (EHS) č. 3649/92 — Články 1 a 4 — Zjednodušený sprievodný doklad — Prvé vyhotovenie — Činnosť „cash & carry“ — Výrobky uvedené do daňového voľného obehu v jednom členskom štáte a držané na obchodné účely v inom členskom štáte alebo výrobky, ktoré nadobudli súkromné osoby pre vlastnú potrebu a samy ich prepravujú — Liehoviny — Neexistencia povinnosti dodávateľa vykonať overenie]

(2013/C 260/30)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Højesteret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Žalovaný: Skatteministeriet

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Højesteret — Výklad článku 7 ods. 4 smernice Rady 92/12/EHS z 25. februára 1992 o všeobecných systémoch pre výrobky podliehajúce spotrebnej dani a o vlastníctve, pohybe a monitorovaní takýchto výrobkov (Ú. v. ES L 76, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 179) a článku 34 ods. 1 smernice Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS (Ú. v. EÚ L 9, 2009, s. 12), ako aj nariadenia Komisie (EHS) č. 3649/92 zo 17. septembra 1992 o zjednodušenom sprievodnom doklade na prepravu tovaru vo vnútri spoločenstva podliehajúcim spotrebnej dani, ktorý bol uvoľnený do obehu v odosielaťcom členskom štáte (Ú. v. ES L 369, s. 17; Mim. vyd. 09/001, s. 216) — Spotrebná daň — Tovar nadobudnutý jednotlivcami na ich vlastné použitie — Existencia alebo neexistencia povinnosti podniku v členskom štáte ubezpečiť sa, že dostane prvé vyhotovenie zjednodušeného sprievodného dokladu pri predaji alkoholu vo svojich obchodoch v uvedenom členskom štáte štátnym príslušníkom z iných členských štátov, ktorí svoje nákupy uskutočňujú po predložení karty obchodu, ktorá bola vydaná na meno podnikov so sídlom v iných členských štátov, a v prípadoch, ak sú držiteľovi karty odovzdané liehoviny na mieste, aby ich sám prepravil do členského štátu, v ktorom má bydlisko

Výrok rozsudku

1. Články 7 až 9 smernice Rady 92/12/EHS z 25. februára 1992 o všeobecnom systéme, držbe, preprave a kontrole tovarov podliehajúcich spotrebným daniam, zmenenej a doplnenej smernicou Rady

92/108/EHS zo 14. decembra 1992, ako aj články 1 a 4 nariadenia Komisie (EHS) č. 3649/92 zo 17. decembra 1992 o zjednodušenom sprievodnom doklade na prepravu tovaru vo vnútri spoločenstva podliehajúcom spotrebnej dani, ktorý bol uvoľnený do obehu v odosielaťcom členskom štáte, sa majú vykladať v tom zmysle, že hospodárskemu subjektu, akým je hospodársky subjekt vo veci samej, neukladajú povinnosť overiť, či kupujúci pochádzajúci z iných členských štátov majú v úmysle doviesť výrobky podliehajúce spotrebnej dani do iného členského štátu a prípadne či sa takýto dovoz uskutoční na súkromné alebo obchodné účely.

2. Články 32 až 34 smernice Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že nemajú za následok podstatné zmeny článkov 7 až 9 smernice 92/12, zmenenej a doplnenej smernicou 92/108, ktoré by za takých okolností, o aké ide vo veci samej, odôvodňovali odlišnú odpoveď na prvú otázku.

3. Článok 8 smernice 92/12, zmenenej a doplnenej smernicou 92/108, sa má vykladať v tom zmysle, že za takých okolností, o aké ide vo veci samej, sa môže vzťahovať na nákup výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani, pokiaľ tieto výrobky nadobudli súkromné osoby pre vlastnú potrebu a samy ich prepravujú, čo musia v konkrétnom prípade overiť príslušné vnútroštátne orgány.

(¹) Ú. v. EÚ C 258, 25.8.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 18. júla 2013 — Európska komisia/Cyperská republika

(Vec C-412/12) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 1999/31/ES — Skládka odpadov — Prevádzka v prípade neexistencie územného plánu pre skládku — Povinnosť vyraďenia z prevádzky)

(2013/C 260/31)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Zavvos a D. Düsterhaus, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Cyperská republika (v zastúpení: M. Chatzigeorgiou a K. Lykourgos, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 14 smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov (Ú. v. ES L 182, s. 1; Mim. vyd. 15/004, s. 228) — Pokračovanie v prevádzke skládok Lefkosia a Limassol v prípade neexistencie územného plánu pre skládku

Výrok rozsudku

1. Cyperská republika si tým, že nevyradila z prevádzky všetky skládky, na ktorých dochádza k nekontrolovanej likvidácii odpadu (XADA), ktoré sú prevádzkované na jej území, alebo tým, že nedosiahla súlad s požiadavkami smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú podľa článku 14 tejto smernice.

2. Cyperská republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 366, 24.11.2012.

Žiadosť o stanovisko, ktorú podala Európska komisia podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ

(Stanovisko 2/13)

(2013/C 260/32)

Jazyk konania: všetky úradné jazyky

Žiadateľka

Európska komisia (v zastúpení: H. Krämer, L. Romero Requena, C. Ladenburger a B. Smulders, splnomocnení zástupcovia)

Otázka položená Súdnemu dvoru

Je návrh dohody o pristúpení Únie k Európskemu Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zlučiteľný zo zmluvami?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemecko) 7. mája 2013 — Birgit Wagener/Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

(Vec C-250/13)

(2013/C 260/33)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Birgit Wagener

Žalovaná: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

Prejudiciálne otázky

1. Má sa za okolností, o aké ide v konaní vo veci samej, keď nemecká Familienkasse priznala 17. októbra 2012 na základe článku 10 ods. 1 písm. a) nariadenia (EHS) č. 574/72 ⁽¹⁾ prídavky na dieťa za obdobie od októbra 2006 do novembra 2011 vo výške rozdielu oproti rodinným dávkam Švajčiarskej konfederácie a (na základe zaúčtovania) ich vyplátila, prepočet švajčiarskych rodinných dávok zo švajčiarskych frankov na eurá uskutočniť podľa článku 107 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 574/72, podľa článku 107 ods. 6 nariadenia (EHS) č. 574/72 alebo podľa článku 90 nariadenia (ES) č. 987/2009 ⁽²⁾ v spojení s rozhodnutím č. H3 z 15. októbra 2009 ⁽³⁾ o dátume, ktorý sa má vziať do úvahy pri určovaní výmenných kurzov uvedených v článku 90 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009?
2. Ak sa má podľa odpovede na prvú otázku prepočet úplne alebo čiastočne uskutočniť podľa článku 107 ods. 6 nariadenia (EHS) č. 574/72: Je za okolností uvedených v prvej otázke z hľadiska prepočtu relevantné, kedy bola vyplatená zahraničná dávka, ktorá sa má započítavať, alebo je rozhodujúce to, kedy sa vyplatí tuzemská dávka, voči ktorej sa zahraničná dávka započítava?
3. Ak sa má podľa odpovede na prvú otázku prepočet úplne alebo čiastočne uskutočniť podľa článku 107 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 574/72: Ako sa má za okolností, o aké ide v konaní vo veci samej, stanoviť rozhodujúce obdobie podľa článku 107 ods. 2 a ods. 4 nariadenia (EHS) č. 574/72? Je z hľadiska prepočtu relevantné, kedy švajčiarska inštitúcia priznala alebo vyplátila rodinné dávky, ktoré sa majú započítavať?
4. Ak sa má podľa odpovede na prvú otázku prepočet úplne alebo čiastočne uskutočniť podľa článku 90 ods. 1 nariadenia (ES) č. 987/2009 v spojení s rozhodnutím č. H3 z 15. októbra 2009: Podľa ktorého ustanovenia [bod 2, bod 3 písm. a) alebo bod 3 písm. b)] rozhodnutia č. H3 z 15. októbra 2009 a akým spôsobom sa má uskutočniť prepočet rodinných dávok, keď samotné vnútroštátne právo stanovuje v súvislosti s tuzemskou rodinnou dávkou vylúčenie poskytovania dávky (§ 65 ods. 1 bod 2 EStG) a k poskytovaniu dochádza len na základe práva Únie? Je z hľadiska prepočtu relevantné, kedy švajčiarska inštitúcia priznala alebo vyplátila rodinné dávky?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 13. mája 2013 — Elena Recinto-Pfingsten/Swiss International Air Lines AG

(Vec C-259/13)

(2013/C 260/34)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Elena Recinto-Pfingsten

Žalovaná: Swiss International Air Lines AG

Prejudiciálna otázka

Má sa Dohoda ⁽¹⁾ medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave podpísaná 21. júna 1999 v znení rozhodnutia Spoločného výboru Spoločenstva a Švajčiarska pre leteckú dopravu č. 2/2010 ⁽²⁾ z 26. novembra 2010 vykladať v tom zmysle, že nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ⁽³⁾ z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (ďalej len „nariadenie o právach cestujúcich v leteckej doprave“), v súlade so svojím článkom 3 ods. 1 písm. a) platí aj pre cestujúcich, ktorí z letísk vo Švajčiarsku odlietajú do tretej krajiny?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 74, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 83) (aktualizované znenie).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 284, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutie č. H3 z 15. októbra 2009 o dátume, ktorý sa má vziať do úvahy pri určovaní prepočítacích kurzov uvedených v článku 90 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 (Ú. v. EÚ C 106, s. 56).

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 114, 2002, s. 73; Mim. vyd. 11/041, s. 94.

⁽²⁾ Rozhodnutie Spoločného výboru Spoločenstva a Švajčiarska pre leteckú dopravu zriadeného podľa Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave č. 2/2010 z 26. novembra 2010, ktorým sa nahrádza príloha k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave (Ú. v. EÚ L 347, s. 54).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 24. mája 2013 —
T-Mobile Austria GmbH/Telekom-Control-Kommission**

(Vec C-282/13)

(2013/C 260/35)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: T-Mobile Austria GmbH

Odporkyňa: Telekom-Control-Kommission

Vedľajší účastníci konania: Hutchison 3 G Austria Holdings GmbH, Hutchinson 3G Austria GmbH, Orange Austria Telecommunication GmbH, Stubai SCA, Orange Belgium SA, A1 Telekom Austria AG

Ďalší účastník konania: Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 4 a 9b smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES ⁽¹⁾ zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) a článok 5 ods. 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES ⁽²⁾ zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné siete a služby vykladať v tom zmysle, že konkurentovi vo vnútroštátnom konaní podľa článku 5 ods. 6 smernice o povolení priznávajú postavenie dotknutej osoby v zmysle článku 4 ods. 1 rámcovej smernice?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 108, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 108, s. 21; Mim. vyd. 13/029, s. 337, zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/140/ES z 25. novembra 2009, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2002/21/ES o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby, 2002/19/ES o prístupe a prepojení elektronických komunikačných sietí a príslušných zariadení a 2002/20/ES o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (Ú. v. EÚ L 337, s. 37).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Finanzgericht München (Nemecko) 29. mája 2013 — Data
I/O GmbH/Hauptzollamt München**

(Vec C-297/13)

(2013/C 260/36)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht München

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Data I/O GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt München

Prejudiciálna otázka

Má sa poznámka 2 písm. a) k triede XVI ⁽¹⁾ (kombinovanej nomenklatúry) vykladať v tom zmysle, že výrobky, ktoré spĺňajú podmienky na zatriedenie ako časti a súčasti v zmysle položky 8473 kombinovanej nomenklatúry (ďalej len „KN“) aj na zatriedenie ako samostatný tovar do inej položky kapitoly 84 KN alebo položky kapitoly 85 KN, sa majú zatriediť do inej položky, pretože položka 8473 KN nemá prednosť pred ostatnými položkami kapitoly 84 a položkami kapitoly 85 KN?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzovníku (Ú. v. ES L 256, 7.9.1987, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Bundesgerichtshof (Nemecko) 6. júna 2013 — Novo
Nordisk Pharma GmbH/Corinna Silber**

(Vec C-310/13)

(2013/C 260/37)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalovaná a navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Novo Nordisk Pharma GmbH

Žalobkyňa a odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Corinna Silber

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 13 smernice 85/374/EHS ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že nemecká zodpovednosť za lieky nie je ako „osobitný systém mimoriadnej zodpovednosti“ touto smernicou vo všeobecnosti dotknutá, v dôsledku čoho sa môže ďalej rozvíjať vnútroštátny systém právnej úpravy zodpovednosti za lieky alebo treba úpravu chápať v tom zmysle, že skutkové znaky podľa právnej úpravy zodpovednosti za lieky existujúce v čase oznámenia smernice (30. júl 1985) nemožno rozšíriť?

⁽¹⁾ Smernica Rady z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky (Ú. v. ES L 210, s. 29; Mim. vyd. 15/001, s. 257).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Thüringer Oberlandesgericht (Nemecko) 11. júna 2013 —
Udo Rätzke/S+K Handels GmbH**

(Vec C-319/13)

(2013/C 260/38)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Thüringer Oberlandesgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalovaný a odvolateľ: Udo Rätzke

Žalobkyňa, odporkyňa a odvolateľka: S+K Handels GmbH

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 4 písm. a) delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 1062/2010 z 28. septembra 2010, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/30/EÚ, pokiaľ ide o označovanie televízorov energetickými štítkami ⁽¹⁾,

vykladať v tom zmysle,

že na obchodníka sa (od 30. novembra 2011) vzťahuje povinnosť označovať televízory štítkami len vtedy, keď dodávateľ tieto televízory dodal v súlade s článkom 3 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia (od 30. novembra 2011) už s príslušným štítkom,

alebo sa povinnosť označovať televízory štítkami (od 30. novembra 2011) vzťahuje na obchodníka aj v prípade televízorov, ktoré dodávateľ dodal pred 30. novembrom 2011 bez príslušného štítku, takže obchodník je povinný vyžiadať si (včas a dodatočne) štítky pre tieto televízory?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 314, s. 64.

Odvolanie podané 14. júna 2013: Fercal — Consultadoria e Serviços, L.^{da} proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 10. apríla 2013 vo veci T-360/11, Fercal — Consultadoria e Serviços/ÚHVT — Parfums Rochas (Patrizia Rocha)

(Vec C-324/13 P)

(2013/C 260/39)

Jazyk konania: portugalcina

Účastníci konania

Odvolateľka: Fercal — Consultadoria e Serviços, L.^{da} (v zastúpení: A. J. Rodrigues, advogado)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

Návrhy odvolateľky

— Odvolateľka navrhuje, aby ... sa odvolanie vyhlásilo za prípustné a:

- a) zrušil sa rozsudok vyhlásený 10. apríla 2013 a doručený 11. apríla 2013, piatou komorou Všeobecného súdu vo veci T-360/11, a v dôsledku toho sa zrušilo rozhodnutie vydané druhým odvolacím senátom ÚHVT z 8. apríla 2011 vo veci... R 2355/2010-2, v zrušovacom konaní 2004 C, tiež v súlade s príslušnými ustanoveniami práva Spoločenstva;
- b) ponechala sa v platnosti ochranná známka odvolateľky;
- c) odporca bol zaviazaný na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

- Odvolateľka uvádza, že článok 60 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva ⁽¹⁾ v súvislosti s podaním a odôvodnením odvolania uvádza, že odvolanie sa musí podať v písomnej podobe do dvoch mesiacov a do štyroch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia sa musí podať písomné odôvodnenie odvolania.
- Uvádza, že odôvodnenie odvolania zaslala poštou 27. januára 2011, ale že toto odôvodnenie bolo prijaté až 2. februára 2011, teda po uplynutí lehoty štyroch mesiacov stanovenej v článku 60 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva.
- Počítanie lehôt a prostriedky doručovania upravuje nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/01, s. 189).
- Pravidlo 70 ods. 1 a 2 citovaného nariadenia stanovuje, že pokiaľ sa lehoty stanovujú na dni, týždne, mesiace alebo roky, výpočet začína v deň po dni, kedy nastalo doručenie, pričom doručenie nastáva prevzatím doručeného dokumentu.
- Pokiaľ je lehota vyjadrená v mesiacoch, ako je to v prejednávanej veci, uplynie v štvrtom nasledujúcom mesiaci dňom, ktorý sa s ním číslom zhoduje (pravidlo 70 ods. 4).
- Plynutie tejto lehoty sa preruší, pokiaľ nastanú okolnosti, ktoré bránia jej plynutiu, alebo vyššia moc, ktorú nemožno pripisovať žiadnemu z účastníkov.
- Keďže doručenie odvolateľke nastalo 27. septembra 2010 a odvolateľka mala na podanie odôvodnenia lehotu štyroch mesiacov, začala táto lehota plynúť 28. septembra 2010 a uplynula štyri mesiace potom v deň, ktorý sa s ním číselne zhoduje, teda 28. januára 2011.

- Znamená to, že odvolateľka mala konať v tejto lehote, inak by bola ukrátená na svojich právach, teda mala by k dispozícii lehotu kratšiu než štyri mesiace.
- Odvolateľka zaslala odôvodnenie poštou dňa 27. januára 2011, teda v predposledný deň lehoty.
- Zásielka bola [žalovanému v prvostupňovom konaní] doručená 2. februára 2011, keďže medzitým bol víkend.
- Odvolateľka uvádza, že konala v súlade s právom a v stanovenej lehote, takže jej odvolanie by malo byť prijaté.
- V tejto súvislosti vysvetľuje, že odvolanie podala v lehote dvoch mesiacov stanovenej v prvej vete článku 60 nariadenia o ochrannnej známke Spoločenstva.
- Dodáva, že písomné odôvodnenie odvolania bolo podané v lehote štyroch mesiacov.
- Odvolateľka uvádza, že uvedené odôvodnenie bolo podané prostredníctvom pošty, a teda nemohla ho ovplyvniť.
- „Podanie“, na ktoré odkazuje napadnutý rozsudok, nemožno pri všetkej úcte k odlišnému výkladu a názoru — chápať absolútne ako prijatie zo strany žalovaného, iba ak by odvolateľka nekonala v lehote, ktorú jej právo poskytuje.
- Článok 60 nariadenia č. 207/2009 však — na rozdiel od výkladu, ku ktorému Všeobecný súd dospel a ktorý zastáva v napadnutom rozsudku — uvádza, že „do štyroch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia sa musí podať písomné odôvodnenie odvolania“ to však neznamená, že toto odvolanie musí byť v uvedenej lehote prijaté, keďže dokumenty nie sú vždy podávané a prijímané súčasne.
- Odvolateľka samozrejme musí v lehote splniť povinnosť, čo urobila, a preto nie je vhodné zastávať výklad, že rozhodujúcim je dátum prijatia, pretože taký výklad by so sebou prinášal porušenie zásady rovnosti, vzhľadom na rôznorodosť krajín a skutočnosť, že niektoré prostriedky sú nedostupné a vzhľadom na ich alternatívnu povahu nie sú podľa nariadenia č. 2868/95 požadované.
- Výklad odvolateľky je taký, že odvolateľka má v uvedenej lehote štyroch mesiacov povinnosť zaslať alebo odovzdať a že v prejednávanej veci nebolo podanie odôvodnenia ani nové, ani prekvapivé, keďže svoj úmysel podať odvolanie oznámila už skôr.
- Tým, že Všeobecný súd napadnutým rozsudkom zamietol jej žalobu v celom rozsahu, porušil podľa jej názoru článok 60 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva a pravidiel 61, 62, 63, 64, 65 a 70 nariadenia č. 2868/95.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannnej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Sibiu (Rumunsko) 18. júna 2013 — Ilie Nicolae Nicula/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Vec C-331/13)

(2013/C 260/40)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Sibiu

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ilie Nicolae Nicula

Žalovaní: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Prejudiciálna otázka

Majú sa ustanovenia článku 6 Zmluvy o Európskej únii, článkov 17, 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a článku 110 ZFEÚ, ako aj zásada právnej istoty a zásada zákazu *reformatio in peius*, obe zakotvené v práve Únie a v judikatúre Súdneho dvora (¹), vykladať v tom zmysle, že bránia právnomu predpisu, akým je nariadenie 9/2013?

(¹) Veci Belgocodex, C-381/97, Belbouab, 10/78.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 19. júna 2013 — Nordex Food A/S/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Vec C-334/13)

(2013/C 260/41)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa a navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Nordex Food A/S

Žalovaný a odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pri rozhodovaní o poskytnutí vývozného náhrady vychádzať z riadneho predloženia vývozného licencie podľa

článku 4 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 800/1999, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky⁽¹⁾, keď colný úrad vývozu prijal vývozné colné vyhlásenie bez predloženia licencie, vývozcom pritom umožnil, aby licenciu predložil dodatočne v priebehu určitej lehoty, a dovozca to splnil?

2. V prípade zápornej odpovede na túto otázku: Vyžaduje článok 4 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 800/1999, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky, povinne predloženie vývozných licencií už pri podaní vývozného colného vyhlásenia alebo postačuje, keď dovozca predloží vývoznú licenciu (ktorá mu bola vydaná pred vývozom) až v rámci platobného konania?
3. Môže vývozca, ktorý najprv predložil sfalšované colné doklady na účely preukázania dodania vyváženého tovaru v krajine určenia, predložiť platné colné doklady aj po uplynutí lehôt stanovených v nariadení Komisie (ES) č. 800/1999, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky, pri zachovaní nároku na náhradu, keď oneskorené predloženie neznamenalo zdržanie alebo prekážku priebehu platobného konania, pretože žiadosť o náhradu bola najprv zamietnutá z iných dôvodov ako chýbajúce predloženie dokladov o dodaní a tie sa predložia po tom, ako sa zistilo sfalšovanie týchto dokladov?
4. Má sa sankcia podľa článku 51 nariadenia Komisie (ES) č. 800/1999, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky, uložiť aj vtedy, keď požadovaná vývozná náhrada síce zodpovedá tej, ktorá sa mala v skutočnosti poskytnúť, ale vývozca v platobnom konaní najprv predložil doklady, na základe ktorých by sa mu vývozná náhrada nemohla poskytnúť?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 800/1999 z 15. apríla 1999, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky (Ú. v. ES L 102, s. 11; Mim. vyd. 03/025, s. 129).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Scottish Land Court (Spojené kráľovstvo) 18. júna 2013
— Robin John Feakins/The Scottish Ministers

(Vec C-335/13)

(2013/C 260/42)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Scottish Land Court

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Robin John Feakins

Odporcovia: The Scottish Ministers

Prejudiciálne otázky

1. Uplatní sa článok 18 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 795/2004⁽¹⁾ pri správnom výklade:
 - a) ak poľnohospodár spĺňa podmienky na uplatnenie ktorýchkoľvek dvoch alebo viacerých z týchto článkov: články 19, 20, 21, 22, 23 a 23a tohto nariadenia a článok 37 ods. 2, článok 40, článok 42 ods. 3 a článok 42 ods. 5 nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003⁽²⁾, alebo len
 - b) ak poľnohospodár spĺňa podmienky podľa dvoch alebo viacerých z týchto článkov: články 19, 20, 21, 22, 23 a 23a nariadenia Komisie (ES) č. 795/2004, alebo samostatne podľa dvoch alebo viacerých z týchto článkov: článok 37 ods. 2, článok 40, článok 42 ods. 3 a článok 42 ods. 5 nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003?
2. Ak sa článok 18 ods. 2 vykladá spôsobom uvedeným v otázke 1 písm. a), je článok 18 ods. 2 úplne alebo čiastočne neplatný z jedného alebo oboch nasledujúcich dôvodov uvedených odvolateľom:
 - a) na základe toho, že Komisia pri prijímaní nariadenia (ES) č. 795/2004 nemala právomoc prijať na tento účel článok 18 ods. 2, alebo
 - b) na základe toho, že Komisia pri prijímaní nariadenia (ES) č. 795/2004 neodôvodnila článok 18 ods. 2?
3. Ak sa článok 18 ods. 2 vykladá spôsobom uvedeným v otázke 1 písm. a) a na otázku 2 treba odpovedať záporne, uplatní sa článok 18 ods. 2 v situácii, keď poľnohospodárovi bol predbežne schválený príspevok zo štátnej rezervy podľa článku 22 nariadenia Komisie (ES) č. 795/2004 na poľnohospodársky podnik v roku 2005, ale tento príspevok bol nahlásený vo formulári IACS až v roku 2007, keď poľnohospodár prevzal poľnohospodársky podnik?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 795/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa ustanovujú predpisy na vykonávanie schémy jednotných platieb ustanovenej v nariadení Rady (ES) č. 1782/2003, ktorým sa ustanovujú spoločné predpisy pre schémy priamej podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a určité podporné schémy pre poľnohospodárov (Ú. v. EÚ L 141, s. 1; Mim. vyd. 03/044, s. 226).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1782/2003 z 29. septembra 2003, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Ú. v. EÚ L 270, s. 1; Mim. vyd. 03/040, s. 269).

Odvolanie podané 19. júna 2013: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 10. apríla 2013 vo veci T-671/11, IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH/Európska komisia

(Vec C-336/13 P)

(2013/C 260/43)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: F. Dintilhac, G. Wilms, G. Zavvos, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu (prvá komora) z 10. apríla 2013 vo veci T-671/11,
- zamietol žalobu IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH proti Komisii z 22. decembra 2011,
- zaviazal IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH na náhradu trov konania na oboch stupňoch.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnutý rozsudok je podľa názoru odvolateľky z právneho hľadiska nesprávny z viacerých dôvodov:

- a) je v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej kompenzačné úroky slúžia na vyrovnanie inflácie;
- b) na rozdiel od judikatúry Súdneho dvora nerozlišuje medzi kompenzačnými úrokmi a úrokmi z omeškania a stanovuje obe úrokové sadzby vo výške úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky (ECB) pre hlavné refinančné operácie zvýšenej o dva body;
- c) je nesprávny z právneho hľadiska, keďže kapitalizuje kompenzačné úroky a úroky z omeškania počíta od 15. apríla 2011;
- d) nesprávne vykladá napadnuté rozhodnutie a svoj vlastný rozsudok vo veci T-297/05 ⁽¹⁾ a skresľuje skutočnosti;
- e) nie je dostatočne odôvodnený: nedajú sa z neho vyčítať dôvody pre použitý výšku kalkulovalých úrokov a pre začiatok počítania úrokov z omeškania a samotné odôvodnenie je rozporuplné;

- f) porušuje zásady práva Únie týkajúceho sa obohatenia.

⁽¹⁾ Rozsudok Všeobecného súdu z 15. apríla 2011, Ú. v., s. II — 1859.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) 24. júna 2013 — Cruz & Companhia, L.^{da}/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

(Vec C-341/13)

(2013/C 260/44)

Jazyk konania: portugalcina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Cruz & Companhia, L.^{da}.

Žalovaný: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

Prejudiciálne otázky

1. Uplatňuje sa premlčacia doba konania podľa článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ⁽¹⁾ z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev výlučne na vzťah medzi Európskym spoločenstvom a odporcom, ktorý je platobnou agentúrou vyplácajúcou pomoc Spoločenstva, alebo aj na vzťah medzi odporcom, ktorý je platobnou agentúrou vyplácajúcou pomoc Spoločenstva, a odvolateľkou ako príjemcom finančnej pomoci, ktorá sa považuje za neoprávnene vyplatenú?
2. Ak sa dospeje k záveru, že premlčacia doba stanovená v článku 3 ods. 1 tohto nariadenia sa uplatní aj na vzťah medzi platobnou agentúrou vyplácajúcou pomoc a príjemcom finančnej pomoci, ktorá sa považuje za neoprávnene vyplatenú, možno sa domnievať, že táto premlčacia doba sa uplatňuje iba v prípade správnych sankcií v zmysle článku 5 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 alebo aj vtedy, keď ide o „správne opatrenia“ v zmysle článku 4 ods. 1 toho istého nariadenia — konkrétne vrátenie neprávom získaných súm?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 312, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugalsko) 24. júna 2013 — Modelo Continente Hipermarcados, S.A./Autoridade para as Condições do Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

(Vec C-343/13)

(2013/C 260/45)

Jazyk konania: portugalcina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal do Trabalho de Leiria

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Modelo Continente Hipermarcados, S.A.

Žalovaný: Autoridade para as Condições do Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

Prejudiciálne otázky

1. Má zlučenie spoločností vzhľadom na právo Spoločenstva, a najmä na smernicu [2001/35/EÚ ⁽¹⁾], a jej článok 19] za následok prechod zodpovednosti v oblasti porušení pracovných predpisov, ktorý spôsobuje, že preberajúca spoločnosť je zodpovedná za skutky, ktorých sa dopustila preberaná spoločnosť pred zápisom zlučenia do obchodného registra?
2. Možno sankciu v oblasti pracovnoprávných vzťahov považovať za pohľadávku tretích osôb (v tomto prípade štátu na základe právnych predpisov týkajúcich sa porušení pracovných predpisov) na účely uplatňovania smernice s tým následkom, že na preberajúcu spoločnosť prejde príslušný dlh (pokuta) za porušenie pracovných predpisov, na zaplatenie ktorého bude mať nárok štát?
3. Je výklad článku 112 Código das Sociedades Comerciais (Zákoník obchodných spoločností) v tom zmysle, že tento článok nespôsobuje zastavenie konania týkajúceho sa porušenia pracovných predpisov, ku ktorému došlo pred zlučením, ani zánik pokuty, ktorá sa má uložiť, v rozpore s citovanou smernicou Spoločenstva, ktorá stanovuje účinky zlučenia spoločností, keďže predstavuje extenzívny výklad tohto ustanovenia odporujúci zásadám práva Spoločenstva a najmä článku 19 smernice?
4. Predstavuje uvedený výklad porušenie zásady, že porušenie pracovných predpisov môže existovať len v prípade, ak preberajúcemu subjektu vznikla (obmedzená) objektívna zodpovednosť alebo zodpovednosť za zavinenie?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/35/EÚ z 5. apríla 2001 o zlučení a splynutí akciových spoločností (Ú. v. EÚ L 110, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria provinciale di Roma (Taliansko) 24. júna 2013 — Cristiano Blanco/Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

(Vec C-344/13)

(2013/C 260/46)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione tributaria provinciale di Roma

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Cristiano Blanco

Žalovaná: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Prejudiciálna otázka

Je uloženie povinnosti podať daňové priznanie a zaplatiť daň na účely zdanenia výhier, ktoré v herniach v členských štátoch Európskej únie získajú osoby s bydliskom v Taliansku, ako to upravuje článok 67 písm. d) dekrétu prezidenta Talianskej republiky č. 917 z 22. decembra 1986 [TUIR (Testo Unico Imposte sui Redditi)] (jednotného textu o dani z príjmov), v rozpore s článkom 49 ES, alebo ho možno považovať za odôvodnené z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti a verejného zdravia v zmysle článku 46 ES?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court (Írsko) 24. júna 2013 — Karen Millen Fashions Ltd/Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

(Vec C-345/13)

(2013/C 260/47)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Karen Millen Fashions Ltd

Žalované: Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

Prejudiciálne otázky

1. Má sa vzhľadom na osobitý charakter dizajnu, o ktorom sa tvrdí, že má byť chránený ako nezapísaný dizajn Spoločenstva na účely nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch Spoločenstva ⁽¹⁾, celkový dojem, ktorý

vyvoláva u informovaného užívateľa, v zmysle článku 6 tohto nariadenia posudzovať na základe toho, či sa tento dojem odlišuje od celkového dojmu vyvolaného u takéhoto užívateľa

- a) akýmkoľvek jednotlivým dizajnom, ktorý už bol sprístupnený verejnosti, alebo
- b) akoukoľvek kombináciou známych prvkov dizajnov viac ako jedného takého skoršieho dizajnu?

2. Je súd pre dizajny Spoločenstva povinný považovať nezapísaný dizajn Spoločenstva za platný na účely článku 85 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch Spoločenstva, ak majiteľ práva len uvedie, čo tvorí osobitý charakter dizajnu, alebo je majiteľ práva povinný preukázať, že dizajn má osobitý charakter v súlade s článkom 6 tohto nariadenia?

(¹) Ú. v. ES L 3, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142.

Žaloba podaná 25. júna 2013 — Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-351/13)

(2013/C 260/48)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Markoulli a B. Schima)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

— určil, že Helénska republika si tým, že nezabezpečila, aby sa nosnice po 1. januári 2012 nechovali v neprispôsobených klietkach, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 a článku 5 ods. 2 smernice Rady 1999/74/ES (¹) ustanovujúcej minimálne normy na ochranu nosníc,

— zaviazal Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Článok 5 ods. 2 smernice 1999/74/ES od 1. januára 2012 zakazuje chov nosníc v neprispôsobených klietkach. Článok 3 tejto smernice navyše stanovuje, že členské štáty zabezpečia, aby majitelia a chovatelia vo vzťahu k nosniciam použili iba tie chovné systémy, ktoré smernica povoľuje.

Komisia upozornila členské štáty na ich povinnosť splniť vyššie uvedené ustanovenia smernice po roku 2011. Z údajov, ktoré poskytla Helénska republika, vyplýva, že veľký počet majiteľov a držiteľov zariadení s nosnicami nebude môcť do uplynutia lehoty uvedenej v smernici splniť povinnosti, ktoré im z nej vyplývajú.

Z údajov, ktoré Helénska republika poskytla v konaní pred podaním žaloby, a z neskorších aktualizácií týchto údajov vyplýva, Helénska republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 a článku 5 ods. 2 smernice 1999/74/ES.

(¹) Ú. v. ES L 203, s. 53; Mim. vyd. 03/026 s. 225.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Taliansko) 27. júna 2013 — Umbra Packaging srl/Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Vec C-355/13)

(2013/C 260/49)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Umbra Packaging srl

Žalovaná: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Prejudiciálne otázky

1. Je článok 160 legislatívneho dekrétu č. 259/2003, ktorý stanovuje správny poplatok za koncesiu podľa sadzovníka uvedeného v článku 21 dekrétu prezidenta republiky č. 641/1972, v súlade s článkom 3 smernice č. 20/2002/ES (¹), ktorý v liberalizovanom systéme týkajúcom sa komunikácií vylučuje kontrolnú právomoc správneho orgánu, odôvodňujúcu výber poplatku od užívateľa služby?

2. Je článok 3 druhý odsek ministerského nariadenia č. 33/1990, na ktorý sa odvoláva sadzovník uvedený v článku 21 dekrétu prezidenta republiky č. 641/1972, v znení článku 3 zákonného dekrétu č. 151/1991, v súlade s režimom slobodnej hospodárskej súťaže a so zákazom uplatňovania nerovných podmienok voči obchodným partnerom pri rovnakých plneniach podľa článku 102 Zmluvy?

3. Je rozdiel vo výške správneho poplatku za koncesiu pre domácnosti a firmy a uplatňovanie tohto poplatku iba na zmluvy o predplatnom, s vylúčením služieb predplatených kartou, v súlade s kritériami primeranosti a vhodnosti a bráni vytvoreniu trhu s fungujúcou hospodárskou súťažou?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (smernica o povolení) (Ú. v. ES L 108, s. 21; Mim. vyd. 13/029, s. 337).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom (Spojené kráľovstvo) 27. júna 2013 — Public Relations Consultants Association Ltd/Newspaper Licensing Agency Ltd a i.

(Vec C-360/13)

(2013/C 260/50)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolať: Public Relations Consultants Association Ltd

Oporcovia: Newspaper Licensing Agency Ltd a i.

Prejudiciálna otázka

V prípade, ak:

- i) koncový užívateľ prezerá internetovú stránku bez toho, aby sťahoval, tlačil alebo iným spôsobom zhotovoval jej kópie;
- ii) na obrazovke a v internetovej „vyrovnávacej pamäti“ na pevnom disku koncového užívateľa sa automaticky vytvoria kópie tejto internetovej stránky;
- iii) vytváranie týchto kópií je nevyhnutné pre správne a efektívne fungovanie technických procesov zapojených do prehliadania internetu;
- iv) kópia vytvorená na obrazovke zostáva na obrazovke dovtedy, kým koncový užívateľ príslušnú internetovú stránku neopustí, keď sa automaticky vymaže pri bežnej prevádzke počítača;
- v) kópia vytvorená vo vyrovnávacej pamäti zostáva vo vyrovnávacej pamäti dovtedy, kým nie je prepísaná iným materiálom z dôvodu opustenia internetovej stránky koncovým užívateľom, keď je automaticky vymazaná pri bežnej prevádzke počítača, a

vi) kópie sa uchovávajú iba dovtedy, kým sa neskončia procesy súvisiace s používaním internetu uvedené v písmenách iv) a v);

ide o prípady rozmnožovania, ktoré sú i) dočasné, ii) prechodné alebo náhodné a iii) sú integrálnou a podstatnou súčasťou technologického procesu v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 2001/29/ES (¹)?

(¹) Smernica 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

Žaloba podaná 26. júna 2013 — Európska komisia/Slovenská republika

(Vec C-361/13)

(2013/C 260/51)

Jazyk konania: slovenčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: F. Schatz, A. Tokár, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Slovenská republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že odmietnutím poskytnúť vianočný príspevok podľa zákona č. 592/2006 Z. z. oprávneným osobám, ktoré majú bydlisko v inom členskom štáte, ako je Slovenská republika, si Slovenská republika nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 45 a 48 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a z článku 7 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady [č.] 883/2004 (¹) z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia,

— zaviazat Slovenskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Vianočný príspevok podľa zákona č. 592/2006 Z. z. je dávkou v starobe v zmysle článku 3 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 883/2004, ktorá sa musí vyplácať aj oprávneným osobám s bydliskom mimo dotknutého členského štátu (v prejednávanej veci Slovenskej republiky). Preto vnútroštátna právna úprava nemôže obmedziť právo oprávnených osôb s bydliskom mimo Slovenskej republiky na prijímanie vianočného príspevku. Vnútroštátna právna úprava Slovenskej republiky, ktorá predvída takéto obmedzenie, je preto v rozpore s článkami 45 ZFEÚ a 48 ZFEÚ a s článkom 7 nariadenia č. 883/2004.

(¹) Ú. v. EÚ L 166, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Corte suprema di cassazione (Taliansko) 28. júna 2013 —
Maurizio Fiamingo/Rete Ferroviaria Italiana SpA**

(Vec C-362/13)

(2013/C 260/52)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Maurizio Fiamingo

Odporkyňa: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Prejudiciálne otázky

1. Možno na prácu námorníkov uplatniť doložky rámcovej dohody o práci na dobu určitú, ktorú prebrala smernica 1999/70/ES ⁽¹⁾, a najmä môže sa doložka 2 bod 1 vzťahovať aj na pracovníkov zamestnaných na dobu určitú na trajektoch, ktoré zabezpečujú denné spoje?
2. Bráni rámcová dohoda, ktorú prebrala smernica 1999/70/ES, a najmä doložka 3 bod 1 vnútroštátnej právnej úprave (článok 332 zákonníka o námornej a leteckej doprave), ktorá stanovuje uviesť „dĺžku“ a nie „dátum skončenia“ zmluvy, a je ustanovenie o dĺžke zmluvy s uvedením jednoznačného konca doby, ktorým sa zmluva skončí („najneskôr za 78 dní“), pričom ale nie je isté kedy k nemu dôjde, v súlade s uvedenou smernicou?
3. Bráni rámcová dohoda, ktorú prebrala smernica 1999/70/ES, a najmä doložka 3 bod 1 vnútroštátnej právnej úprave (článkom 325, 326 a 332 zákonníka o námornej a leteckej doprave), ktorá uvádza ako objektívne dôvody pre uzavretie zmluvy na dobu určitú uskutočnenie plavby alebo plavieb, čím v podstate dochádza k prekrytiu predmetu (plnenia) a kauzy zmluvy (dôvodu jej uzavretia na dobu určitú)?
4. Bráni rámcová dohoda, ktorú prebrala smernica, vnútroštátnej právnej úprave (v prejednávanej veci ustanoveniam zákonníka o námornej a leteckej doprave), ktorá v prípade využívania opakovaného uzatvárania zmlúv (ktoré môže predstavovať zneužívanie v zmysle doložky 5) vylučuje, aby sa tieto zmluvy zmenili na pracovný pomer na dobu neurčitú (opatrenie, ktorého uplatnenie umožňuje článok 326 zákonníka o námornej a leteckej doprave len v prípade, ak pracovník pracuje nepretržite počas dlhšieho obdobia ako jeden rok a v prípade, že medzi skončením zmluvy a uzavretím ďalšej zmluvy neuplynie viac ako 60 dní)?

⁽¹⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Corte suprema di cassazione (Taliansko) 28. júna 2013 —
Leonardo Zappalà/Rete Ferroviaria Italiana SpA**

(Vec C-363/13)

(2013/C 260/53)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Leonardo Zappalà

Odporkyňa: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Prejudiciálne otázky

1. Možno na prácu námorníkov uplatniť doložky rámcovej dohody o práci na dobu určitú, ktorú prebrala smernica 1999/70/ES ⁽¹⁾, a najmä môže sa doložka 2 bod 1 vzťahovať aj na pracovníkov zamestnaných na dobu určitú na trajektoch, ktoré zabezpečujú denné spoje?
2. Bráni rámcová dohoda, ktorú prebrala smernica 1999/70/ES, a najmä doložka 3 bod 1 vnútroštátnej právnej úprave (článok 332 zákonníka o námornej a leteckej doprave), ktorá stanovuje uviesť „dĺžku“ a nie „dátum skončenia“ zmluvy, a je ustanovenie o dĺžke zmluvy s uvedením jednoznačného konca doby, ktorým sa zmluva skončí („najneskôr za 78 dní“), pričom ale nie je isté kedy k nemu dôjde, v súlade s uvedenou smernicou?
3. Bráni rámcová dohoda, ktorú prebrala smernica 1999/70/ES, a najmä doložka 3 bod 1 vnútroštátnej právnej úprave (článkom 325, 326 a 332 zákonníka o námornej a leteckej doprave), ktorá uvádza ako objektívne dôvody pre uzavretie zmluvy na dobu určitú uskutočnenie plavby alebo plavieb, čím v podstate dochádza k prekrytiu predmetu (plnenia) a kauzy zmluvy (dôvodu jej uzavretia na dobu určitú)?
4. Bráni rámcová dohoda, ktorú prebrala smernica, vnútroštátnej právnej úprave (v prejednávanej veci ustanoveniam zákonníka o námornej a leteckej doprave), ktorá v prípade využívania opakovaného uzatvárania zmlúv (ktoré môže predstavovať zneužívanie v zmysle doložky 5) vylučuje, aby sa tieto zmluvy zmenili na pracovný pomer na dobu neurčitú (opatrenie, ktorého uplatnenie umožňuje článok 326 zákonníka o námornej a leteckej doprave len v prípade, ak pracovník pracuje nepretržite počas dlhšieho obdobia ako jeden rok a v prípade, že medzi skončením zmluvy a uzavretím ďalšej zmluvy neuplynie viac ako 60 dní)?

⁽¹⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené kráľovstvo)
28. júna 2013 — International Stem Cell Corporation/Comptroller General of Patents**

(Vec C-364/13)

(2013/C 260/54)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené kráľovstvo)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: International Stem Cell Corporation

Odporca: Comptroller General of Patents

Prejudiciálna otázka

Vzťahuje sa na neoplozené ľudské vajíčka, pri ktorých bol proces delenia a ďalšieho vývoja spustený partenogenezou a ktoré, na rozdiel od oplozených vajíčok, obsahujú iba pluripotentné bunky, a teda nie sú spôsobilé vyvinúť sa v ľudského jedinca, pojem „ľudské embryá“ v článku 6 ods. 2 písm. c) smernice 98/44/ES⁽¹⁾ o právnej ochrane biotechnologických vynálezov?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/44/ES zo 6. júla 1998 o právnej ochrane biotechnologických vynálezov (Ú. v. ES L 213, s. 13; Mim. vyd. 13/020, s. 395).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 1. júla 2013 — Profit Investment SIM SpA, v likvidácii/Stefano Ossi, Commerzbank AG

(Vec C-366/13)

(2013/C 260/55)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Profit Investment SIM SpA, v likvidácii

Odporcovia: Stefano Ossi, Commerzbank AG

Prejudiciálne otázky

- Existuje súvislosť medzi rôznymi žalobami podľa článku 6 ods. 1 nariadenia 44/2001⁽¹⁾ v prípade, že predmet nárokov uplatnených v oboch žalobách a právny titul, na základe ktorého boli na súde vznesené nároky, sú odlišné, bez toho, aby bol medzi nimi vzťah podriadenosti alebo logicko-právnej nezlučiteľnosti, ale prípadná skutočnosť, že sa vyhoví jednému z nich, môže fakticky viesť k tomu, že to prípadne ovplyvní rozsah záujmu, na ktorého ochranu bola podaná druhá žaloba?
- Možno požiadavku písomnej formy týkajúcu sa dohody o právomoci súdov podľa článku 23 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia požadovať za splnenú v prípade, že sa táto dohoda uvedie v dokumente (Information memorandum), ktorý jednostranne zostavil emitent dlhopisov, s tým, že uvedená dohoda o právomoci súdov by bola uplatniteľná v sporoch s akýmkoľvek následným nadobúdateľom týchto dlhopisov vo veci ich platnosti, alebo možno usudzovať, že uvedenie danej dohody v dokumente, ktorý má upravovať dlhopisy určené na cezhraničný obeh, zodpovedá forme, ktorá je v súlade so zvyklosťami v medzinárodnom obchode, v zmysle ustanovenia článku 23 ods. 1 písm. c) nariadenia?
- Má sa výrazu „zmluvné veci“ uvedenému v článku 5 ods. 1 citovaného nariadenia rozumieť tak, že sa vzťahuje jedine na spory, v ktorých chce žalobca súdnou cestou uplatniť právny záväzok vyplývajúci zo zmluvy, a na spory, ktoré sú od tohto záväzku úzko závislé, alebo zahŕňa aj spory, v rámci ktorých sa žalobca nielen že nedovoľáva zmluvy, ale popiera existenciu právne záväzného zmluvného vzťahu s cieľom dosiahnuť vrátenie sumy vyplatené na základe právneho titulu, ktorý podľa jeho tvrdenia nemá nijakú právnu hodnotu?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 12, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria provinciale di Roma (Taliansko) 1. júla 2013 — Pier Paolo Fabretti/Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

(Vec C-367/13)

(2013/C 260/56)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione tributaria provinciale di Roma

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Pier Paolo Fabretti

Žalovaná: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Prejudiciálna otázka

Je uloženie povinnosti podať daňové priznanie a zaplatiť daň na účely zdanenia výhier, ktoré v herniach v členských štátoch Európskej únie získajú osoby s bydliskom v Taliansku, ako to upravuje článok 67 písm. d) dekrétu prezidenta Talianskej republiky č. 917 z 22. decembra 1986 [TUIR (Testo Unico Imposte sui Redditi)] (jednotného textu o dani z príjmov), v rozpore s článkom 49 ES, alebo ho možno považovať za odôvodnené z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti a verejného zdravia v zmysle článku 46 ES?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Holandsko) 1. júla 2013 — trestné konanie proti N. F. Gielen a i.

(Vec C-369/13)

(2013/C 260/57)

Jazyk konania: holandsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

N. F. Gielen, M. M. J. Geerings, F. A. C. Pruijboom, A. A. Pruijboom

Prejudiciálne otázky

1.a) Môže byť chemická látka alfa-fenyl-aceto-acetonitril (číslo CAS 4468-48-8; ďalej len „APAAN“) považovaná za rovnocennú s určenou látkou 1-fenyl-2-propanon (číslo CAS 103-79-7; ďalej len „BMK“)? Rechtbank chce vedieť predovšetkým to, či treba holandský výraz „bevatten“ [„obsahovať“], resp. anglické slovo „containing“ a francúzsky výraz „contenant“ vykladať v tom zmysle, že látka BMK sama osebe sa už musí vyskytovať v látke APAAN.

V prípade zápornej odpovede na prvú otázku písm. a) chce Rechtbank položiť Súdnemu dvoru tieto doplňujúce otázky:

1.b) Treba látku APAAN považovať za jednu zo „stoffen...“, die zodanig zijn vermengd dat genoemde stoffen niet gemakkelijker of met economisch rendabele middelen kunnen worden gebruikt of geëxtraheerd“ [z látok, ktoré sú zložené takým spôsobom, že ich nie je možné jednoducho použiť alebo extrahovať ľahko dostupnými či ekonomicky výhodnými prostriedkami], resp. za „substance that is compounded in such a way that it cannot be easily used or extracted by readily applicable or economically viable means“, resp. „une autre préparation contenant un ou plus de substances classifiées qui sont composées de manière telle que ces substances ne peuvent pas être facilement utilisées, ni extraites par des moyens aisés à mettre

en œuvre ou économiquement viables“? Podľa informácií polície, ktoré sú obsahom prílohy 3, to vyzerá tak, že ide o relatívne prehľadnú, pravdepodobne dokonca jednoduchú premenu.

1.c) Je pri odpovedi na prvú otázku písm. b), predovšetkým v súvislosti s výrazom „economische rendabele middelen [ekonomicky]/economically viable means/économiquement viable“, relevantné, že premenou látky APAAN na látku BMK sa — keď sa uskutočňuje ilegálne — zarába (môže zarobiť) veľmi veľa peňazí, keď sa látka APAAN úspešne spracuje na látku BMK a/alebo amfetamíny a/alebo keď sa látka BMK, ktorá sa (nelegálne) získa z látky APAAN, uvedie do obehu?

2. Pojem „prevádzkovateľ“ je definovaný v článku 2 písm. d) nariadenia (ES) č. 273/2004 ⁽¹⁾ a v článku 2 písm. f) nariadenia (ES) č. 111/2005 ⁽²⁾. Pri odpovedi na nasledujúcu otázku vnútroštátny súd žiada, aby sa vychádzalo z toho, že ide o určenú látku v zmysle článku 2 písm. a) alebo o látku, ktorá je s ňou rovnocenná v zmysle „prílohy I — Určené látky v zmysle článku 2 písm. a)“ uvedených nariadení.

Má sa pod pojmom „prevádzkovateľ“ rozumieť aj fyzická osoba, ktorá má sama alebo s právnickou osobou (právnickými osobami) či s inou fyzickou osobou (fyzickými osobami) (úmyselne) bez povolenia v držbe určenú látku, bez toho, aby existovali ešte ďalšie podozrenia?

⁽¹⁾ Nariadenie (ES) č. 273/2004 Európskeho parlamentu a Rady z 11. februára 2004 o prekurzoroch drog (Ú. v. EÚ L 47, s. 1; Mím. vyd. 15/008, s. 46).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 111/2005 z 22. decembra 2004, ktorým sa stanovujú pravidlá sledovania obchodu s drogovými prekurzormi medzi Spoločenstvom a tretími krajinami (Ú. v. EÚ L 22, s. 1).

Žaloba podaná 2. júla 2013 — Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-378/13)

(2013/C 260/58)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Patakia a A. Alcover San Pedro)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

— určil, že Helénska republika si tým, že neprijala opatrenia, ktoré vyplývajú z rozsudku Súdneho dvora zo 6. októbra 2005 vo veci C-502/03, Komisia/Helénska republika, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 260 ods. 1 ZFEÚ,

- uložil Helénskej republike, aby zaplatila penále v navrhovanej výške 71 193,60 eura za každý deň omeškania so splnením povinností vyplývajúcich z rozsudku vo veci C-502/03, a to odo dňa vydania rozsudku v tejto veci až do dňa splnenia povinností vyplývajúcich z rozsudku vo veci C-502/03,
- uložil Helénskej republike, aby Komisii zaplatila paušálnu pokutu vo výške 7 786,80 eura za každý deň odo dňa vydania rozsudku vo veci C-502/03 do dňa vydania rozsudku v tejto veci, alebo do dňa splnenia povinností vyplývajúcich z rozsudku C-502/03 podľa toho, čo nastane skôr,
- zaviazal Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. V rozsudku vydanom 6. októbra 2005 vo veci C-502/03, Komisia/Helénska republika, Súdny dvor rozhodol:

„1. Helénska republika si tým, že neprijala všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie dodržiavania článkov 4, 8 a 9 smernice Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 91/156/EHS z 18. marca 1991, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedenej smernice.

2. Helénska republika sa zaväzuje na náhradu trov konania.“

2. Článok 260 ods. 1 ZFEÚ stanovuje, že ak Súdny dvor zistí, že členský štát nesplnil povinnosť, ktorá mu vyplýva zo zmlúv, tento štát je povinný prijať potrebné opatrenia, aby vyhovel rozsudku Súdneho dvora.
3. Komisia po tom, čo dodržala postup pred podaním žaloby, ktorý je upravený v článku 260 ZFEÚ, zaslala Helénskej republike listami výzvu a doplňujúcu výzvu, v ktorých jej umožnila vyjadriť sa k opatreniam prijatým na vyhovenie vyššie uvedenému rozsudku.
4. Komisia po analýze odpovedí Helénskej republiky na vyššie uvedené listy a osobitne ôsmych správ o pokroku predložených Helénskou republikou konštatovala, že Helénska republika vyše 7 rokov po vydaní vyššie uvedeného rozsudku neprijala všetky opatrenia potrebné na vyhovenie rozsudku Súdneho dvora zo 6. októbra 2005 vo veci C-502/03, a rozhodla podať žalobu podľa článku 260 ods. 2 ZFEÚ.

Odvolaie podané 3. júla 2013: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 19. apríla 2013 vo veci T-51/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)/Komisia

(Vec C-379/13 P)

(2013/C 260/59)

Jazyk konania: portugálčina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (v zastúpení: N. Morais Sarmento a L. Pinto Monteiro, advogados)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolaiteľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu v celom rozsahu,
- zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a
- zaviazal Komisiu na náhradu všetkých trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Porušenie primeranej lehoty na prijatie rozhodnutia

1. Premlčanie konania

Odvolaiteľka zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté po uplynutí štyroch rokov stanových na účely premlčania konania na základe článku 3 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95 (¹). Aj keby prípadne došlo k možnému prerušeniu premlčacej doby konania, uplynul dvojnásobok premlčacej doby bez toho, aby bolo prijaté akékoľvek rozhodnutie podľa ustanovení článku 3 ods. 1 štvrtého pododseku citovaného nariadenia. Keďže stanovená lehota uplynula, napadnuté rozhodnutie je treba považovať za nezákonné, pričom ho nie je možné vykonať.

2. Porušenie zásady právnej istoty

Odvolaiteľka zastáva názor, že skutočnosť, že Komisia nechala uplynúť viac než 20 rokov medzi údajnou nezrovnalosťou a prijatím napadnutého rozhodnutia, predstavuje porušenie zásady právnej istoty. Táto základná zásada práva Európskej únie stanovuje, že každá osoba má právo, aby sa inštitúcie Európskej únie zaoberali jej záležitosťou v stanovenej lehote.

3. Porušenie práva na obranu

Odvolaťka zastáva názor, že jej právo na obranu bolo porušené v rozsahu, v akom z dôvodu, že uplynulo viac než 20 rokov medzi údajnou nezrovnalosťou a prijatím konečného rozhodnutia, bola zbavená práva predložiť svoje pripomienky včas, to znamená v dobe, kedy ešte mala k dispozícii dokumenty, ktoré by jej umožnili odôvodniť výdavky, ktoré Komisia považuje za neoprávnené.

(¹) Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340).

Odvolaťka podaná 3. júla 2013: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 19. apríla 2013 vo veci T-52/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)/Komisia

(Vec C-380/13 P)

(2013/C 260/60)

Jazyk konania: portugálčina

Účastníci konania

Odvolaťka: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (v zastúpení: N. Morais Sarmiento a L. Pinto Monteiro, advogados)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolaťky

Odvolaťka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu v celom rozsahu,
- zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a
- zaviazal Komisiu na náhradu všetkých trov konania.

Odvolaťka dôvody a hlavné tvrdenia

Porušenie primeranej lehoty na prijatie rozhodnutia

1. Premlčanie konania

Odvolaťka zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté po uplynutí štyroch rokov stanových na účely premlčania konania na základe článku 3 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95 (¹). Aj keby prípadne došlo k možnému prerušeniu premlčacej doby konania, uplynul dvojnásobok premlčacej doby bez toho, aby bolo prijaté akékoľvek rozhodnutie podľa

ustanovení článku 3 ods. 1 štvrtého pododseku citovaného nariadenia. Keďže stanovená lehota uplynula, napadnuté rozhodnutie je treba považovať za nezákonné, pričom ho nie je možné vykonať.

2. Porušenie zásady právnej istoty

Odvolaťka zastáva názor, že skutočnosť, že Komisia nechala uplynúť viac než 20 rokov medzi údajnou nezrovnalosťou a prijatím napadnutého rozhodnutia, predstavuje porušenie zásady právnej istoty. Táto základná zásada práva Európskej únie stanovuje, že každá osoba má právo, aby sa inštitúcie Európskej únie zaoberali jej záležitosťou v stanovenej lehote.

3. Porušenie práva na obranu

Odvolaťka zastáva názor, že jej právo na obranu bolo porušené v rozsahu, v akom z dôvodu, že uplynulo viac než 20 rokov medzi údajnou nezrovnalosťou a prijatím konečného rozhodnutia, bola zbavená práva predložiť svoje pripomienky včas, to znamená v dobe, kedy ešte mala k dispozícii dokumenty, ktoré by jej umožnili odôvodniť výdavky, ktoré Komisia považuje za neoprávnené.

(¹) Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340).

Odvolaťka podaná 3. júla 2013: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 19. apríla 2013 vo veci T-53/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)/Komisia

(Vec C-381/13 P)

(2013/C 260/61)

Jazyk konania: portugálčina

Účastníci konania

Odvolaťka: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (v zastúpení: N. Morais Sarmiento a L. Pinto Monteiro, abogados)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolaťky

Odvolaťka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu v celom rozsahu,
- zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a

— zaviazal Komisiu na náhradu všetkých trov konania.

Odvoly dŕovody a hlavné tvrdenia

Porušenie primeranej lehoty na prijatie rozhodnutia

1. Premlčanie konania

Odvolaťka zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté po uplynutí štyroch rokov stanových na účely premlčania konania na základe článku 3 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95⁽¹⁾. Aj keby prípadne došlo k možnému prerušeniu premlčacej doby konania, uplynul dvojnásobok premlčacej doby bez toho, aby bolo prijaté akékoľvek rozhodnutie podľa ustanovení článku 3 ods. 1 štvrtého pododseku citovaného nariadenia. Keďže stanovená lehota uplynula, napadnuté rozhodnutie je treba považovať za nezákonné, pričom ho nie je možné vykonať.

2. Porušenie zásady právnej istoty

Odvolaťka zastáva názor, že skutočnosť, že Komisia nechala uplynúť viac než 20 rokov medzi údajnou nezrovnalosťou a prijatím napadnutého rozhodnutia, predstavuje porušenie zásady právnej istoty. Táto základná zásada práva Európskej únie stanovuje, že každá osoba má právo, aby sa inštitúcie Európskej únie zaoberali jej záležitosťou v stanovenej lehote.

3. Porušenie práva na obranu

Odvolaťka zastáva názor, že jej právo na obranu bolo porušené v rozsahu, v akom z dôvodu, že uplynulo viac než 20 rokov medzi údajnou nezrovnalosťou a prijatím konečného rozhodnutia, bola zbavená práva predložiť svoje pripomienky včas, to znamená v dobe, kedy ešte mala k dispozícii dokumenty, ktoré by jej umožnili odôvodniť výdavky, ktoré Komisia považuje za neoprávnené.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 5. júla 2013 — M. G., N. R./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Vec C-383/13)

(2013/C 260/62)

Jazyk konania: holandsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: M. G., N. R.

Odporca: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prejudiciálne otázky

1. Pokiaľ vnútroštátny správny orgán poruší všeobecnú zásadu dodržiavania práva na obhajobu, ktorá je zakotvená aj v článku 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie⁽¹⁾, pri príprave rozhodnutia o predĺžení v zmysle článku 15 ods. 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES⁽²⁾ zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržávajú na ich území, vyplýva z toho vo všetkých prípadoch a bezpodmienečne zrušenie zaistenia?
2. Umožňuje táto všeobecná zásada dodržiavania práva na obhajobu vykonať zváženie záujmov, v rámci ktorého sa okrem závažnosti porušenia uvedenej zásady a z neho vyplývajúcich zásahov do záujmov cudzinca berú do úvahy záujmy členského štátu, na ochranu ktorých je predĺženie zaistenia určené?

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 364, 2000, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 348, s. 98.

Žaloba podaná 5. júla 2013 — Európska komisia/Cyperská republika

(Vec C-386/13)

(2013/C 260/63)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Hetsch, K. Herrmann a M. Patakia)

Žalovaná: Cyperská republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Cyperská republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES⁽¹⁾ z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES⁽²⁾ a 2003/30/ES⁽³⁾ alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 27 ods. 1 tejto smernice,

— uložiť Cyperskej republike podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ denné penále vo výške 11 404,80 eura odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci,

— zaviazat Cyperskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 sa týka podpory využívania energie z obnoviteľných zdrojov a zmeny a doplnenia a následného zrušenia smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES. Podľa článku 1 táto smernica stanovuje spoločný rámec presadzovania energie z obnoviteľných zdrojov energie. Stanovujú sa v nej záväzné národné ciele pre celkový podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej energetickej spotrebe a pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie v doprave. Stanovujú sa v nej pravidlá týkajúce sa štatistických prenosov medzi členskými štátmi, spoločných projektov medzi členskými štátmi a s tretími krajinami, potvrdení o pôvode, administratívnych postupov, informovania a odbornej prípravy a prístupu k elektrizačnej sústave pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie. Touto smernicou sa ustanovujú kritériá trvalej udržateľnosti pre biopalivá a biokvapaliny.
2. Podľa článku 27 smernice 2009/28/ES mali členské štáty uviesť do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 5. decembra 2010 a oznámiť prijaté opatrenia Komisii; takéto oznámenie je inherentným prvkom povinnosti prebrať smernice Európskej únie do vnútroštátneho práva a povinnosti lojálnej spolupráce, pričom táto skutočnosť je tiež uvedená v článku 260 ods. 3 ZFEÚ.
3. Na základe listov od cyperských orgánov a vnútroštátnych opatrení, ktoré boli oznámené počas konania pred podaním žaloby a pred rozhodnutím o podaní tejto žaloby, Komisia konštatovala, že Cyperská republika neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2009/28/ES a rozhodla podať podľa článku 258 ZFEÚ v spojení s článkom 260 ods. 3 ZFEÚ žalobu na Súdny dvor, aby rozhodol, že Cyperská republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 27 ods. 1 tejto smernice.

Odvolaie podané 8. júla 2013: Helénska republika proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) zo 17. mája 2013 vo veci T-294/11, Helénska republika/Európska komisia

(Vec C-391/13 P)

(2013/C 260/64)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Helénska republika (v zastúpení: I. Chalkias, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolaiteľky

Helénska republika navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhovel odvolaniu,
- zrušil napadnutý rozsudok Všeobecného súdu z dôvodov uvedených v návrhu,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

- V prvom odvolacom dôvode, ktorý sa týka odvetvia olivového oleja, Helénska republika tvrdí, že napadnutý rozsudok je založený na nesprávnom právnom posúdení pokynov obsiahnutých v dokumentoch AGRI/VI/5330/1997, AGRI/17933/2000 a AGRI/61495/2002 v platnom znení, keďže Všeobecný súd považoval nesporné zlepšenie kontrolného systému v odvetví olivového oleja v období 2004 — 2005 v porovnaní s obdobím 2003 — 2004 za opakované porušenie a značné zhoršenie odôvodňujúce zvýšenie paušálnej opravy z 10 % uloženej za obdobie 2003 — 2004 na 15 % uloženej za obdobie 2004 — 2005 z dôvodu opakovaného porušenia vzhľadom na to, že došlo k mnohým zlepšeniam (neustála aktualizácia GIS-olivového oleja, zlepšenie kontrol na mieste a krížových kontrol, ktorými sa zistili nezrovnalosti a uložili sa sankcie).
- V druhom odvolacom dôvode týkajúcom sa poľnohospodárskych plodín Helénska republika tvrdí, že:

1. nesprávny výklad a uplatnenie neaktualizovaných pokynov týkajúcich sa paušálnych opráv v skoršej spoločnej poľnohospodárskej politike na novú spoločnú poľnohospodársku politiku porušujú právo Únie a zásadu proporcionality, keďže sa výška paušálnych opráv vzťahovala na rôzne systémy kontrol, a

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 140, s. 16.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 283, s. 33; Mim. vyd. 12/002, s. 121.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 123, s. 42; Mim. vyd. 13/031, s. 188.

2. odôvodnenie rozsudku Všeobecného súdu je nedostatočné, keďže z porovnania údajov LPIS-GIS, ktoré sa uplatnili na rok 2007, a nových údajov LPIS-GIS, ktoré sa aktualizovali v roku 2009, vyplýva, že rozdiely a nedostatky sú minimálne a nepresahujú 2,4 %, takže oprava vo výške 5 % je neodôvodnená aj z dôvodu, že sa nezohľadnili hlavné tvrdenia Helénskej republiky týkajúce sa kvality administratívnych krížových kontrol.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social de Barcelona (Španielsko) 9. júla 2013 — Andrés Rabal Cañas/Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

(Vec C-392/13)

(2013/C 260/65)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Social de Barcelona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Andrés Rabal Cañas

Žalovaný: Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pojem „hromadné prepúšťanie“ uvedený v článku 1 ods. 1 písm. a) smernice 98/59⁽¹⁾, ktorý sa vzťahuje na každé „prepúšťanie vyvolané zamestnávateľom z jedného alebo viacerých dôvodov, ktoré sa nevzťahujú na jednotlivých príslušných zamestnancov“, podľa stanoveného minimálneho počtu vzhľadom na svoj komunitárny charakter vykladať v tom zmysle, že bráni alebo odporuje tomu, aby vnútroštátna norma prijatá na vykonanie alebo prebratie smernice obmedzila pôsobnosť tohto pojmu len na určitý druh ukončení pracovných zmlúv, ktoré zodpovedajú „hospodárskym, technickým, organizačným alebo výrobným dôvodom“, ako to robí článok 51 ods. 1 Estatuto de los Trabajadores (Zákoník práce)?
2. Majú sa na účely výpočtu počtu prepustení, ktoré možno započítať pri určovaní novej existencie „hromadného prepúšťania“ v zmysle článku 1 ods. 1 smernice 98/59, či už ako „prepúšťanie vyvolané zamestnávateľom“ [písmeno a)], alebo ako „ukončenie pracovnej zmluvy, ktoré je vyvolané na podnet zamestnávateľa z jedného alebo viacerých dôvodov, ktoré sa nevzťahujú na jednotlivých príslušných pracujúcich,... za predpokladu, že ide aspoň o päť prepustení“ (druhý pododsek), započítať individuálne ukončenia pracovných zmlúv z dôvodu zániku zmluvy na dobu určitú (uplynutím dohodnutého času alebo vykonaním dohodnutého diela alebo služby) v zmysle článku 49 ods. 1 písm. c) Estatuto de los Trabajadores?

3. Je pojem „hromadné prepúšťanie“ vyplývajúce zo zmlúv o dočasnom pracovnoprávnom vzťahu a zo zmlúv pre špeciálne úlohy“ so zreteľom na pravidlo neuplatnenia smernice 98/59 uvedený v jej článku 2 písm. a) vymedzený výlučne prísne kvantitatívnym kritériom podľa článku 1 písm. a), alebo si navyše vyžaduje, aby dôvod hromadného ukončenia vyplýval z jedného súboru hromadných zmlúv na určitý čas, službu alebo dielo?
4. Pripúšťa pojem „zariadenie“ ako „pojem práva Spoločenstva“, ktorý má zásadný význam pre vymedzenie významu pojmu „hromadné prepúšťanie“ v kontexte článku 1 ods. 1 smernice 98/59, vzhľadom na to, že smernica je podľa jej článku 5 minimálnym predpisom, výklad, ktorý dovoľuje, aby norma členského štátu prijatá na vykonanie alebo prebratie smernice do vnútroštátneho práva členského štátu, ktorou je v prípade Španielska článok 51 ods. 1 Estatuto de los Trabajadores, určovala rozsah výpočtu minimálneho počtu výlučne na základe celého „podniku“ s vylúčením tých situácií, v ktorých by v prípade, ak by sa ako referenčná jednotka použilo „zariadenie“, došlo k prekročeniu minimálneho počtu stanoveného v uvedenom ustanovení?

⁽¹⁾ Smernica Rady 98/59/ES z 20. júla 1998 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania (Ú. v. ES L 225, s. 16; Mim. vyd. 05/003, s. 327).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud (Česká republika) 11. júla 2013 — Ministerstvo práce a sociálních věcí/Mgr. K. B.

(Vec C-394/13)

(2013/C 260/66)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nejvyšší správní soud

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Stážovateľ (žalovaný v prvostupňovom konaní): Ministerstvo práce a sociálních věcí

Druhá účastníčka konania (žalobkyňa v prvostupňovom konaní): Mgr. K. B.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 76 nariadenia Rady (ES) č. 1408/71⁽¹⁾ o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, vykladať v tom zmysle, že za okolností, o aké ide vo veci samej, t. j. keď žiadateľka a jej manžel a dieťa žijú vo Francúzsku, manžel tam pracuje, majú tam centrum svojich záujmov a žiadateľka v plnom rozsahu poberala rodinnú dávku PAJE — *prestation d'accueil du jeune enfant* vo Francúzsku, je Česká republika štátom príslušným na poskytovanie rodinnej dávky v podobe rodičovského príspevku?

Pokiaľ je odpoveď na prvú otázku kladná:

2. Majú sa prechodné ustanovenia nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 ⁽²⁾ z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia vykladať v tom zmysle, že ukladajú Českej republike povinnosť poskytovať rodinnú dávku po 30. apríli 2010, hoci príslušnosť štátu môže byť od 1. mája 2010 ovplyvnená novou definíciou bydliska zakotvenou v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (článok 22 a nasl.)?

Pokiaľ je odpoveď na prvú otázku záporná:

3. Má sa nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 ⁽³⁾ o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (najmä článok 87) vykladať tak, že za okolností, o aké ide vo veci samej, je Česká republika od 1. mája 2010 štátom príslušným na poskytovanie rodinnej dávky?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 149, s. 2; Mím. vyd. 05/001, s. 35.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 166, s. 1; Mím. vyd. 05/005, s. 72.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 284, 2009, s. 1; korigendum Ú. v. EÚ L 147, s. 48.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Satakunnan käräjäoikeus (Fínsko) 12. júla 2013 — Sähköalojen ammattiliitto ry/Elektrobudowa Spolka Akcyjna

(Vec C-396/13)

(2013/C 260/67)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Satakunnan käräjäoikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sähköalojen ammattiliitto ry

Žalovaná: Elektrobudowa Spolka Akcyjna

Prejudiciálne otázky

1. Môžu sa odbory, ktoré konajú v záujme zamestnancov, odvolávať priamo na článok 47 Charty základných práv Európskej únie ako na priamy prameň práva vo vzťahu k poskytovateľovi služieb z iného členského štátu, keď ustanovenie (článok 84 poľského Zákonníka práce), v prípade ktorého sa namieta rozpor s článkom 47 Charty, predstavuje výlučne vnútroštátny predpis?

2. Vyplýva v súdnom konaní vo veci splatných pohľadávok v zmysle smernice 96/71/ES ⁽¹⁾ v štáte vykonávania práce z práva Únie, predovšetkým zo zásady účinnej právnej ochrany vyplývajúcej z článku 47 Charty základných práv Európskej únie, ako aj z článku 5 ods. 2 a článku 6 uvedenej smernice, vykladaných v spojení so slobodou združovania v odboroch (sloboda združovania) upravenou v článku 12 Charty základných práv, že vnútroštátny súd musí ponechať neuplatnené také ustanovenie zákonníka práce štátu pôvodu pracovníka, ktoré bráni postúpeniu mzdovej pohľadávky na odbory štátu vykonávania práce na účely vymáhania, keď relevantný predpis štátu vykonávania práce dovoľuje, aby sa splatná mzdová pohľadávka na účely vymáhania, a teda postavenie žalobcu, postúpila na odbory, do ktorých patria všetci pracovníci, ktorí postúpili svoju pohľadávku na účely vymáhania?

3. Majú sa ustanovenia Protokolu č. 30 k Lisabonskej zmluve vykladať v tom zmysle, že ich musí zohľadniť aj iný vnútroštátny súd než súd nachádzajúci sa v Poľsku alebo v Spojenom kráľovstve, pokiaľ sa daný spor vyznačuje úzkou väzbou s Poľskom, a predovšetkým vtedy, keď uplatniteľným právom na pracovné zmluvy je poľské právo? Inými slovami: Bráni poľsko-britský protokol fínskemu súdu v určení, že právne alebo správne predpisy, správna prax alebo správne opatrenia Poľska sú v rozpore so základnými právami, slobodami a zásadami deklarovanými v Charte základných práv Európskej únie?

4. Má sa článok 14 ods. 2 nariadenia [č. 593/2008] ⁽²⁾ s ohľadom na článok 47 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že bráni uplatneniu vnútroštátnej právnej úpravy členského štátu, podľa ktorej je zakázané postupovať pohľadávky a nároky z pracovného pomeru?

5. Má sa článok 14 ods. 2 nariadenia [č. 593/2008] vykladať v tom zmysle, že v prípade práva uplatniteľného na postúpenie pohľadávok z pracovnej zmluvy ide o právo, ktoré podľa nariadenia [č. 593/2008] platí pre spornú pracovnú zmluvu, pričom nie je relevantné, či na obsah konkrétneho nároku majú vplyv aj predpisy iného právneho poriadku?

6. Má sa článok 3 smernice 96/71 vzhľadom na články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že pojem minimálne mzdové tarify zahŕňa základnú hodinovú mzdu podľa platovej triedy, zaručenú úkolovú mzdu, náhradu mzdy za dovolenku, pevné denné diéty a náhradu za dennú cestu do práce (kompenzáciu za čas strávený cestovaním) v súlade so stanovením týchto pracovných podmienok, na ktoré sa vzťahuje príloha smernice, v kolektívnej zmluve vyhlásenej za všeobecne záväznú?

- 6.1 Majú sa článok 56 ZFEÚ [a článok 57] ZFEÚ a/alebo článok 3 smernice 96/71/ES vykladať v tom zmysle, že členským štátom bránia v tom, aby ako hostiteľský štát vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch (vo všeobecne záväznej kolektívnej zmluve) uložili poskytovateľom služieb z iných členských štátov povinnosť zaplatiť pracovníkom vyslaným na ich územie kompenzáciu času stráveného cestovaním a denné diéty, ak sa zohľadní, že podľa

uplatnených vnútroštátnych právnych predpisov sa vyslaný pracovník počas celého obdobia vyslania považuje za osobu činnú v rámci služobnej cesty, takže má nárok na kompenzáciu času stráveného cestovaním a denné diéty?

6.2 Majú sa články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ a/alebo článok 3 smernice 96/71/ES vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu bránia v tom, aby odmietol uznať prípadné platové zaradenie uskutočnené a uplatňované podnikom z iného členského štátu v jeho domácom štáte?

6.3 Majú sa články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ a/alebo článok 3 smernice 96/71/ES vykladať v tom zmysle, že zamestnávateľovi z iného členského štátu dovoľujú, aby účinne a z hľadiska súdu štátu vykonávania práce záväzne stanovil zaradenie zamestnancov do platových tried, keď je vo všeobecne záväznej kolektívnej zmluve štátu vykonávania práce stanovené odlišné zaradenie do platových tried, pokiaľ ide o výsledok, alebo môže hostiteľský členský štát, do ktorého boli vyslaní zamestnanci poskytovateľa služieb pochádzajúceho z iného členského štátu, poskytovateľovi služieb nariadiť, ktoré ustanovenia musí dodržať pri zaradení zamestnancov do platových tried?

6.4 Majú sa pri výklade článku 3 smernice 96/71/ES vzhľadom na články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ ubytovanie, pri ktorom musí náklady hradiť zamestnávateľ na základe kolektívnej zmluvy uvedenej v šiestej otázke, a poukážky na stravovanie, ktoré poskytuje na základe pracovnej zmluvy poskytovateľ služieb pochádzajúci z iného členského štátu, považovať za náhradu nákladov, ktoré vznikli na základe vyslania, alebo spadajú pod pojem minimálne mzdové tarify v zmysle článku 3 ods. 1?

6.5 Má sa článok 3 smernice 96/71/ES v spojení s článkami 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že všeobecne záväznú kolektívnu zmluvu štátu vykonávania práce treba pri výklade otázky o úkolovej mzde, kompenzácii času stráveného cestovaním a denných diétach považovať za odôvodnenú na základe požiadaviek verejného poriadku?

Žaloba podaná 17. júla 2013 — Európska komisia/Rumunsko

(Vec C-405/13)

(2013/C 260/68)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Rumunsko

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

— určil, že Rumunsko si tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na prebratie článku 2 bodu 1, článku 3 ods. 5 písm. b), článku 3 ods. 7 a 8, článku 3 ods. 9 písm. c), článku 5, článku 7 ods. 4, článku 9 ods. 1 až 7, článku 10 ods. 2 a 5, článku 11 ods. 8, článku 13 ods. 4, článku 13 ods. 5 písm. b), článku 16 ods. 1 a 2, článku 25 ods. 1, článku 26 ods. 2 písm. c), článku 31 ods. 3, článku 34 ods. 2, článku 37 ods. 1 písm. k), p) a q), článku 37 ods. 3 písm. b) a d), článku 37 ods. 10 až 12, článku 38 ods. 1, článku 39 ods. 1, 4 a 8, ako aj prílohy I bodu 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES⁽¹⁾ z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 49 ods. 1 tejto smernice,

— uložil Rumunsku podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ penále vo výške 30 228,48 eura za každý deň omeškania odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci z dôvodu nesplnenia povinnosti informovať Komisiu o opatreniach potrebných na prebratie smernice 2009/72/ES,

— zaviazal Rumunsko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 3. marca 2011.

⁽¹⁾ Smernica 96/71/ES Európskeho Parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 431).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, s. 6).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 211, s. 55.

Žaloba podaná 17. júla 2013 — Európska komisia/Rumunsko

(Vec C-406/13)

(2013/C 260/69)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Rumunsko

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

— určil, že Rumunsko si tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na prebratie článku 3 ods. 3 a 4, článku 4 ods. 2, článku 8, článku 9 ods. 1 až 7, článku 10 ods. 2 a 5, článku 13 ods. 1 a 5, článku 14 ods. 4, článku 14 ods. 5 písm. b), článku 16 ods. 1, článku 25 ods. 5, článku 36 ods. 9 tretieho pododseku, článku 41 ods. 1 písm. d), g) a q), článku 41 ods. 3 písm. b) a d), článku 41 ods. 6 písm. a) a c), článku 41 ods. 10 až 12, článku 42 ods. 1, článku 43 ods. 1, 4 a 8, článku 48, ako aj prílohy I bodu 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/73/ES ⁽¹⁾ z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa zrušuje smernica 2003/55/ES alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 54 ods. 1 tejto smernice,

— uložil Rumunsku podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ penále vo výške 30 228,48 eura za každý deň omeškania odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci z dôvodu nesplnenia povinnosti informovať Komisiu o opatreniach potrebných na prebratie smernice 2009/73/ES,

— zaviazal Rumunsko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 3. marca 2011.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 211, s. 94.

Odvolaie podané 19. júla 2013: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) zo 14. mája 2013 vo veci T-249/11, Sanco/ÚHVT — Marsalman (zobrazenie kurčťa)

(Vec C-411/13 P)

(2013/C 260/70)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaie: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: J. Crespo Carrillo a A. Folliard-Monguiral, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Sanco, SA

Návrhy odvolateľa

Odvolaie navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— s konečnou platnosťou rozhodol vo veci zamietnutím žaloby podanej proti napadnutému rozhodnutiu alebo vrátil vec Všeobecnému súdu,

— zaviazal žalobcu pred Všeobecným súdom na náhradu trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Všeobecný súd porušil článok 8 ods. 1 písm. b) NOZS ⁽¹⁾ opierajúc sa o nesprávny výklad dosahu služieb krytých zapisovanou známkou v triedach 35 a 39 Nicejskej klasifikácie. Analýza podobnosti výrobkov a služieb je nesprávna, keďže Všeobecný súd neprihliadol na skutočnosť, že služby kryté zapisovanou známkou vylučujú z jej pôsobnosti činnosti, ktoré operátor ponúka na svoj vlastný účet vo vzťahu so svojimi vlastnými výrobkami. Otázka, či takéto služby musia v zmysle Nicejskej klasifikácie byť poskytované na účet tretích osôb, je právnu otázkou, ktorá musí byť objasnená Súdny dvorom.

2. Všeobecný súd porušil článok 8 ods. 1 písm. b) NOZS tým, že preskúmal komplementárnosť výrobkov alebo služieb v závislosti od významu, ktorý má výrobok alebo služba „pre kúpu“ ostatných výrobkov alebo služieb podľa vnímania dotknutej verejnosti. Všeobecný súd opomenul preskúmať, či sa komplementárnosť výrobkov alebo služieb zakladá na interakcii do tej miery, či je ich spoločné používanie z hľadiska čisto objektívneho nevyhnutné alebo žiadateľné.

3. Všeobecný súd porušil článok 8 ods. 1 písm. b) NOZS tým, že dospel k záveru, že niektoré doplnkové výrobky alebo

služby boli automaticky podobné, hoci aj nepodstatne, bez overenia, či rozdiely vyplývajúce z iných faktorov boli alebo neboli spôsobilé neutralizovať túto komplementárnosť.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

Odvolanie podané 26. júla 2013: Španielske kráľovstvo proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 29. mája 2013 vo veci T-384/10, Španielske kráľovstvo/Európska komisia

(Vec C-429/13 P)

(2013/C 260/71)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: A. Rubio González, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľa

— v každom prípade vyhovieť odvolaniu a čiastočne zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 29. mája 2013 vo veci T-384/10, Španielske kráľovstvo/Komisia,

— čiastočne zrušiť, tak ako je uvedené, rozhodnutie Komisie K(2010) 4147 z 30. júna 2010 o znížení finančnej pomoci z Kohézneho fondu, ktorá bola poskytnutá pre tieto projekty (skupiny projektov): „Zásobovanie obyvateľstva žijúceho v povodí rieky Guadiana v regióne Andévalo vodou“ (2000.ES.16.C.PE.133), „Sanácia a čistenie povodia rieky Guadalquivir: Guadaira, Aljarafe a chránená oblasť Guadalquivir“ (2000.16.C.PE.066) a „Zásobovanie systémov obcí v provinciách Granada a Málaga vodou“ (2002.ES.16.C.PE.061),

— v každom prípade uložiť odporkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Nesprávne právne posúdenie pojmu stavba z dôvodu, že Všeobecný súd usúdil, že každá sieť predstavuje stavbu v zmysle článku 1 písm. c) smernice Rady 93/37/EHS zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania prác (¹).

Napadnutý rozsudok sa odchyľuje od judikatúry uvedenej v rozsudku z 5. októbra 2000, Komisia/Francúzsko (C-16/98, Zb. s. I-8315) v tom zmysle, že nezohľadňuje potrebu zeme-
pisnej kontinuity všetkých stavieb a ich vzájomnej závislosti, t. j. potrebu vzájomného prepojenia na účely poskytovania služieb.

(¹) Ú. v. ES L 199, s. 54; Mim. vyd. 06/002, s. 163.

VŠEOBECNÝ SÚD

Uznesenie Všeobecného súdu zo 4. júla 2013 — Just Music Fernsehbetriebs/ÚHVT — France Télécom (Jukebox)(Vec T-589/10) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Spoločenstva — Námietské konanie — Výmaz skoršej ochrannej známky Spoločenstva — Zastavenie konania“)**

(2013/C 260/72)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania**Žalobca:** Just Music Fernsehbetriebs GmbH (Landshut, Nemecko) (v zastúpení: T. Kaus, advokát)**Žalovaný:** Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: P. Geroulakos, splnomocnený zástupca)**Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:** France Télécom (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: C. Bertheux Scotte, advokát)**Predmet veci**

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT zo 14. októbra 2010 (vec R 1408/2009-1) týkajúceho sa námietkového konania medzi France Télécom a Just Music Fernsehbetriebs GmbH

Výrok

1. Konanie o tejto žalobe sa zastavuje.
2. Just Music Fernsehbetriebs GmbH a France Télécom znášajú vlastné trovy konania a každý z nich znáša polovicu trov konania vynaložených Úradom pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 72, 5.3.2011.**Uznesenie Všeobecného súdu z 8. júla 2013 — Nutrichem Diät + Pharma/ÚHVT — Gervais Danone (Active)**(Vec T-414/11) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Spoločenstva — Námietka — Spätvzatie námietky — Zastavenie konania“)**

(2013/C 260/73)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania**Žalobkyňa:** Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Roth, Nemecko) (v zastúpení: D. Jochim a R. Egerer, advokáti)**Žalovaný:** Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: pôvodne K. Klüpfel, neskôr D. Walicka, splnomocnení zástupcovia)**Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:** Compagnie Gervais Danone (Levallois Perret, Francúzsko) (v zastúpení: M. de Justo Bailey, advokát)**Predmet veci**

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT zo 4. mája 2011 (vec R 683/2010-1) týkajúceho sa námietkového konania medzi Nutrichem Diät + Pharma GmbH a Compagnie Gervais Danone

Výrok

1. Konanie sa zastavuje.
2. Žalobkyňa a vedľajší účastník konania znášajú svoje vlastné trovy konania a každý je povinný nahradiť polovicu trov konania žalovaného.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 298, 8.10.2011.

**Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 5. júla 2013 —
Zweckverband Tierkörperbeseitigung/Komisía**

(Vec T-309/12 R)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Platenie príspevkov verejnoprávnemu združeniu — Štátna pomoc — Povinnosť vymáhania — Návrh na odklad výkonu — Naliehavosť“)

(2013/C 260/74)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (Rivenich, Nemecko) (v zastúpení: A. Kerkmann, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: R. Sauer a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Saria Bio Industries AG & Co. KG (Selm, Nemecko), SecAnim GmbH (Lünen, Nemecko) a Knochen- und Fett-Union (KFU) GmbH (Selm) (v zastúpení: U. Karpenstein a C. Johann, advokáti)

Predmet veci

Návrh na odklad výkonu rozhodnutia Komisie [2012/485/EÚ] z 25. apríla 2012 o štátnej pomoci SA.25051 (C 19/10) (ex NN 23/10), ktorú Nemecko poskytlo v prospech Zweckverband Tierkörperbeseitigung v Porýní-Falcku, Sársku, v oblasti Rheingau-Taunus a v okrese Limburg-Weilburg (Ú. v. EÚ L 236, s. 1)

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.
2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

**Uznesenie predsedu Všeobecného súdu zo 17. júla 2013 —
Borghezio/Parlament**

(Vec T-336/13 R)

(„Predbežné opatrenie — Európsky parlament — Akt o vylúčení poslanca z jeho politickej skupiny — Návrh na odklad výkonu — Zjavná neprípustnosť žaloby vo veci samej — Neprípustnosť návrhu — Neexistencia naliehavosti“)

(2013/C 260/75)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Mario Borghezio (Turín, Taliansko) (v zastúpení: H. Laquay, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: N. Lorenz, N. Görlitz a M. Windisch, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na odklad výkonu aktu Európskeho parlamentu prijatého vo forme vyhlásenia jeho predsedu na plenárnom zasadnutí 10. júna 2013, podľa ktorého sa žalobca od 3. júna 2013 zúčastňuje rokovaní ako nezávislý poslanec a je teda od tohto dátumu vylúčený z politickej skupiny „Európa slobody a demokracie“

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.
2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

**Žaloba podaná 27. júna 2013 — Groupe Léa Nature/ÚHVT
— Debonaire Trading (SO'BiO étic)**

(Vec T-341/13)

(2013/C 260/76)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Groupe Léa Nature (Périgny, Francúzsko) (v zastúpení: S. Arnaud, lawyer)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Debonaire Trading Internacional, Lda (Funchal, Portugalsko)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu za prípustnú,
- zrušil rozhodnutie R 203/2011-1 prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 26. marca 2013, oznámené 18. apríla 2013,
- zaviazal DEBONAIRE TRADING INTERNACIONAL LDA a ÚHVT na náhradu vlastných trov konania, ktoré im vznikli v konaní pred Všeobecným súdom.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobkyňa.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: slovná ochranná známka „SO'BiO étic“ pre tovary zaradené do tried 3, 24 a 25 — prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 6 827 281.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia namietanych v námietkovom konaní: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Namietaná ochranná známka alebo označenie: zápisy ochrannej známky Spoločenstva a zápisy ochrannej známky v Spojenom kráľovstve týkajúce sa slovnej ochrannej známky „SO...?“ *et al.* pre tovary zaradené do tried 3 a 25.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie námietky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zrušenie napadnutého rozhodnutia a zamietnutie prihlášky ochrannej známky Spoločenstva vo vzťahu ku všetkým tovarom zaradeným do tried 3 a 25.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva.

Žaloba podaná 28. júna 2013 — Out of the blue/ÚHVT — Dubois et al. (FUNNY BANDS)

(Vec T-344/13)

(2013/C 260/77)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Out of the blue KG (Lilienthal, Nemecko) (v zastúpení: G. Hasselblatt a D. Kipping, lawyers)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Frédéric Dubois et al. (Lasne, Belgicko)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie druhého odvolacieho senátu zo 4. apríla 2013 vo veci R 542/2012-2,
- zaviazal ÚHVT znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni,
- v prípade, že F. DUBOIS vstúpi do konania ako vedľajší účastník, zaviazal vedľajšieho účastníka konania na náhradu vlastných trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: slovná ochranná známka obsahujúca slovný prvok „FUNNY BANDS“ pre tovary

a služby zaradené do tried 14, 17 a 35 — prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 9 350 794.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia namietaných v námietkovom konaní: žalobkyňa.

Namietaná ochranná známka alebo označenie: nemecké nezapísané označenie „FUNNY BANDS“ pre viaceré tovary, služby a činnosti.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie námietky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 4 nariadenia Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná 4. júla 2013 — Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks/Komisija

(Vec T-354/13)

(2013/C 260/78)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks a i. (Berlín, Nemecko) (v zastúpení: I. Jung, M. Teworte-Vey, A. Renvert a J. T. Saatkamp, advokáti)

Žalovaná: Európska komisija

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie žalovanej z 8. apríla 2013 vo veciach „Kołocz śląski/Kołacz śląski“ — Schlesischer Streuselkuchen (Ref. Ares [2013] 619104 — 10. apríl 2013).

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod: Nesprávny právny základ

- Žalobca uvádza, že žalovaná svoje rozhodnutie o žiadosti žalobcu o zrušenie zápisu „Kołocz śląski/Kołacz śląski“ ako zemepisného označenia nesprávne oprela o nariadenie (EÚ) č. 1151/2012⁽¹⁾ platné v čase vydania rozhodnutia žalovanej, pričom ho mala oprieť o staršie nariadenie (ES) č. 510/2006⁽²⁾ platné v čase podania žiadosti žalobcu. Tým žalovaná porušila zásadu *tempus regit actum*.

— Žalobca ďalej uvádza, že žiadosť o zrušenie zápisu je podľa nariadenia č. 510/2006 prípustná a dôvodná. V tejto súvislosti okrem iného uvádza, že existujú dva dôvody na zrušenie (predmetné označenie je druhovým názvom v zmysle článku 3 ods. 1 nariadenia č. 510/2006; zemepisná oblasť Schlesiens bola v zápise nesprávne vymedzená) v zmysle článku 12 ods. 2 nariadenia č. 510/2006 a že odlišný výklad a odlišné uplatňovanie tohto ustanovenia by porušil základné práva pekární v Spolkovej republike Nemecko.

2. Druhý žalobný dôvod: Porušenie nariadenia č. 1151/2012

— Žalobca uvádza, že žiadosť by bola prípustná a dôvodná dokonca aj vtedy, ak by bola posudzovaná na základe nariadenia č. 1151/2012.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny (Ú. v. EÚ L 343, s. 1).

(²) Nariadenie Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. EÚ L 93, s. 12).

Žaloba podaná 4. júla 2013 — easyJet Airline/Komisia

(Vec T-355/13)

(2013/C 260/79)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: easyJet Airline Co. Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo)
(v zastúpení: M. J. Werner a R. Marian, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil, že rozhodnutie Komisie C(2013) 2727 final z 3. mája 2013 vo veci COMP/39.869 — easyJet/Schiphol je neplatné, a

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Svojím prvým žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že v súvislosti s napadnutým rozhodnutím došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu [nesprávny výklad ustanovení článku 13 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (¹)] v spojení so zjavne nesprávnym posúdením (chybný záver, podľa ktorého je vnútroštátne konanie v Holandsku porovnateľné s vnútroštátnym súťažným orgánom zaoberajúcim sa vecou).

2. Svojím druhým žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore so základnou procesnou požiadavkou, a konkrétne, že neboli uvedené primerané dôvody na jeho zamietnutie. Okrem toho Komisia nezohľadnila všetky skutkové a právne okolnosti, ktoré jej dala žalobkyňa do pozornosti.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

Žaloba podaná 5. júla 2013 — European Space Imaging/Komisia

(Vec T-357/13)

(2013/C 260/80)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: European Space Imaging GmbH (Mníchov, Nemecko)
(v zastúpení: W. Trautner, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie o zrušení užšieho konania oznámené listom z 5. júna 2013,

— zrušil rozhodnutie o opätovnom zadaní ako otvorené konanie oznámené listom z 5. júna 2013,

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality.

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia tým, že zrušila verejné obstarávanie na dodanie údajov zo satelitov na pozorovanie Zeme a súvisiacich služieb na podporu kontrol v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. E 2012/S 183-299769) porušila zásadu proporcionality uvedenú v článku 89 ods. 1 rozpočtových pravidiel⁽¹⁾. V tejto súvislosti okrem iného uvádza, že postup Komisie je v rozpore so všeobecnou zásadou, že zrušenie verejného obstarávania má byť posledným prostriedkom („ultima ratio“). Žalobkyňa zastáva názor, že Komisia bola povinná vyzvať uchádzačov na podávanie konkrétnych ponúk pred tým, ako mohla rozhodnúť, že skutočne nebudú podané žiadne hospodárske ponuky.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení zásady transparentnosti.

Žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza, že Komisia porušila zásadu transparentnosti uvedenú v článku 89 ods. 1 rozpočtových pravidiel tým, že odmietla poskytnúť konkrétne informácie o dôvodoch zrušenia uvedeného verejného obstarávania. Žalobkyňa nemôže najmä preskúmať, či tvrdené dôvody vôbec existujú. Ďalej uvádza, že dotknutý trh dodávateľov údajov zo satelitov na pozorovanie Zeme je vysoko špecializovaný a preto je počet potenciálnych ponúkajúcich subjektov veľmi obmedzený, a vytýka v tejto súvislosti, že Komisia pred vydaním svojho rozhodnutia o zrušení verejného obstarávania nedala znáť, že prichádza do úvahy zrušenie verejného obstarávania, keď sa nedosiahne určitý počet uchádzačov.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 248, 16.9.2002, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 74).

Žaloba podaná 8. júla 2013 — VECCO a i./Komisia

(Vec T-360/13)

(2013/C 260/81)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) (Memmingen, Nemecko) a 185 ďalších (v zastúpení: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- rozhodol, že žaloba je prípustná a dôvodná,
- rozhodol, že nariadenie Komisie (EÚ) č. 348/2013 zo 17. apríla 2013, ktorým sa mení a dopĺňa príloha XIV k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) (Ú. v. EÚ L 108, s. 1), je sčasti protiprávne, keďže sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení a je v rozpore s článkom 58 ods. 2 REACH, so zásadou proporcionality a s právom na obranu (vrátane zásad riadnej správy vecí verejných a vynikajúcej kvality vedeckého stanoviska),
- čiastočne zrušil nariadenie Komisie (EÚ) č. 348/2013 v rozsahu, v akom vo svojej prílohe v 16. riadku v piatom stĺpci pod názvom „Vyňaté kategórie použitia“ neuvádza toto vyňatie: „použitie oxidu chrómového na výrobné účely vo vodnom roztoku, v súlade s mierou expozície maximálne 5 µg/m³ (alebo 0.005 mg/m³)“ alebo podobné znenie, ktorého cieľom by bolo vyňatie „používania oxidu chrómového pri elektrolytickom pokovovaní, leptacích postupoch, elektrolytickom leštení a pri ďalších postupoch a technológiách na úpravu povrchu, ako aj pri zmiešavaní“ alebo slovného spojenia s týmto účinkom z rozsahu napadnutého aktu,
- nariadil, aby žalovaná zmenila nariadenie Komisie (EÚ) č. 348/2013 tak, aby bolo v súlade s rozsudkom Všeobecného súdu, a
- zaviazal žalovanú na náhradu všetkých trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Svojím prvým žalobným dôvodom žalobkyne tvrdia, že nariadenie Komisie (EÚ) č. 348/2013 je nezákonné, keďže je založené na viacerých nesprávnych posúdeniach a musí byť zrušené v rozsahu, v akom sa v ňom neuvádza výnimka z autorizácie vo vzťahu k používaniu oxidu chrómového v priemysle chrómového pokovovania.
2. Svojím druhým žalobným dôvodom žalobkyne tvrdia, že nariadenie Komisie (EÚ) č. 348/2013 je založené na podstatnom posúdení pracovného rizika súvisiaceho s používaním oxidu chrómového pri chrómovom pokovovaní, ktoré je z vedeckého hľadiska a z hľadiska zákona chybné (zjavne nesprávne posúdenie).
3. Svojím tretím žalobným dôvodom žalobkyne tvrdia, že nariadenie Komisie (EÚ) č. 348/2013 je v rozpore s článkom 58 ods. 2 REACH a so zásadou proporcionality.

4. Svojím štvrtým žalobným dôvodom žalobkyne tvrdia, že im nebol udelený prístup ku kľúčovým dokumentom, ktoré tvorili základ nariadenia Komisie (EÚ) č. 348/2013, a teda že žalovaná porušila právo žalobkýň na obranu a zásady riadnej správy vecí verejných a vynikajúcej kvality vedeckého stanoviska.

Žaloba podaná 9. júla 2013 — Menelaus/ÚHVT — Garcia Mahiques (VIGOR)

(Vec T-361/13)

(2013/C 260/82)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Menelaus BV (Amsterdam, Holandsko) (v zastúpení: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom: V. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Španielsko), F. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Španielsko)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie druhého odvolacieho senátu z 23. apríla 2013 vo veci R 88/2012-2 v rozsahu, v akom sa týmto rozhodnutím zrušilo rozhodnutie výmazového oddelenia z 11. novembra 2011 vo veci 5061,
- zamietol odvolanie ďalšieho účastníka konania proti rozhodnutiu výmazového oddelenia z 11. novembra 2011 vo veci 5061,
- zaviazal žalovaného na náhradu trov konania vrátane trov konania, ktoré žalobkyni vznikli pred odvolacím senátom,
- v prípade, že ďalší účastníci konania vstúpia do tohto konania, zaviazal V. Garcíu Mahiquesa a F. Garcíu Mahiquesa na náhradu trov konania vrátane trov konania, ktoré žalobkyni vznikli pred odvolacím senátom.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Zapísaná ochranná známka Spoločenstva, ktorá je predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti: slovná ochranná známka „VIGOR“ — zápis ochrannej známky Spoločenstva č. 4 386 371.

Majiteľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobkyňa.

Účastník, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Odôvodnenie návrhu na vyhlásenie neplatnosti: dôvody návrhu na vyhlásenie neplatnosti sú dôvody uvedené v článku 81 ods. 1 písm. b) v spojení s článkom 53 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady č. 207/2009.

Rozhodnutie výmazového oddelenia: zamietnutie návrhu na vyhlásenie neplatnosti.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: čiastočné vyhovie odvolaniu a zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa v ňom zamietol návrh na vyhlásenie neplatnosti, pokiaľ ide o niektoré tovary patriace do triedy 21, a zamietnutie odvolania vo zvyšnej časti.

Dôvody žaloby: porušenie pravidla 22 ods. 4 a pravidiel 79 až 82 nariadenia Komisie č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva (CTMR); článok 57 ods. 2 CTMR v spojení s článkom 15 ods. 1 písm. a) CTMR; článok 57 ods. 2 CTMR v spojení s článkom 15 ods. 1 písm. a) CTMR a článkom 75 CTMR; článok 56 ods. 1 písm. b) v spojení s článkom 41 ods. 1 CTMR; článok 57 ods. 2 a 3 a článok 76 ods. 2 v spojení s pravidlami 40 a 22 CTMR.

Žaloba podaná 12. júla 2013 — Mocek a Wenta/ÚHVT — Lacoste (KAJMAN)

(Vec T-364/13)

(2013/C 260/83)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Eugenia Mocek (Chojnice, Poľsko) a Jadwiga Wenta (Chojnice, Poľsko) (v zastúpení: K. Grala, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Lacoste SA (Paríž, Francúzsko)

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 10. mája 2013 vo veci R 2466/2010-4 a poskytol ochranu prihlasovanej ochrannej známke pre všetky tovary uvedené v prihláške,

— zaviazal žalovaného na náhradu trov konania pred Všeobecným súdom vrátane trov konania žalobkyň, ako aj na náhradu trov konania pred odvolacím senátom.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobkyne.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: obrazová ochranná známka v zelenej, bielej a sivej farbe obsahujúca slovo „KAJ-MAN“ umiestnené medzi chrbtom a hlavou krokodíla pre tovary a služby v triedach 18, 20, 22, 25 a 36 — prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 5 686 845.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia namietaných v námietkovom konaní: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Namietaná ochranná známka alebo označenie: obrazová ochranná známka v bielej a čiernej farbe zobrazujúca krokodíla a slovná ochranná známka „CROCODILE“ pre tovary a služby v triedach 16, 18, 20, 24, 25 a 36.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie námietky v celom rozsahu.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom bola zamietnutá námietka pre niektoré tovary v triedach 18 a 25, a zamietnutie napadnutej prihlášky ochrannej známky Spoločenstva pre tieto tovary.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná 15. júla 2013 — Poľská republika/Európska komisia

(Vec T-367/13)

(2013/C 260/84)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie 2013/214/EÚ z 2. mája 2013 [oznámené pod číslom C(2013) 2436], ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (¹), v rozsahu, v akom vylučuje z financovania Európskou úniou výdavky vynaložené platobnou agentúrou schválenou Poľskou republikou vo výške 8 292 783,94 eura a 71 610 559,39 eura,

— uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 7 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1258/1999 a článku 31 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1290/2005, pretože finančná oprava sa vykonala na základe nesprávneho skutkového zistenia a nesprávneho právneho výkladu, hoci výdavky poľských orgánov boli vynaložené v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva.

V rámci toho žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza, že Komisia odôvodnila vykonanú finančnú opravu piatimi údajnými vadami pri vykonávaní opatrenia „pomoc pre čiastočne sebestačné hospodárstva“. Prvá vada sa mala týkať údajnej požiadavky, aby príjemca pomoci vyčlenil minimálne 50 % pomoci na reštrukturalizačné opatrenia. Druhá vada spočívala v tom, že chýbala krížová kontrola hospodárskych zvierat v rámci administratívneho monitorovania pôvodnej žiadosti týkajúcej sa správnosti hospodárskej veľkosti podniku uvedenej poľnohospodárom. V prípade tretej vady malo ísť o porušenie údajnej požiadavky, aby sa v prvom roku vykonávania programu uskutočňovali kontroly na mieste. Štvrtá vada podľa Komisie spočívala v tom, že chýbala primeraná súvislosť medzi strednodobými cieľmi a poľnohospodárskymi potrebami. Piata vada spočívala v porušení údajnej požiadavky kvantitatívneho stanovenia strednodobých cieľov. Žalobkyňa spochybňuje právny názor i skutkové zistenia Komisie vzhľadom na všetky uvedené údajné vady.

2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení podstatných formálnych náležitostí, pretože sa použila taká metóda finančnej opravy, ktorá je v hrubom rozpore s článkom 7 ods. 4 štvrtým pododsekom nariadenia (ES) č. 1258/1999 a článkom 31 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1290/2005, ako aj s usmerneniami č. VI/5330/97.

Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že Komisia uplatnila metódu opravy, ktorá je v rozpore s právom Únie a s usmerneniami č. VI/5330/97. Žalobkyňa ďalej uvádza, že bilaterálny postup poľským orgánom neumožnil preskúmať posúdenie zistených nezrovnalostí, pretože Komisia začala toto posúdenie uskutočňovať až po ukončení bilaterálneho postupu. Na základe tohto žalobkyňa zastáva názor, že Komisia vykonala finančnú opravu v hrubom rozpore s postupom schvaľovania účtovnej závierky.

3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 296 ods. 2 ZFEÚ, pretože napadnuté rozhodnutie nebolo podľa žalobkyne dostatočne odôvodnené.

Žalobkyňa Komisii vytýka, že poľské orgány sa v súvislosti s napadnutým rozhodnutím priamo nezúčastnili procesu rozhodovania, pretože Komisia predniesla svoje zásadné stanovisko až po bilaterálnej konzultácii. Komisia nepredložila žiadne dôkazy a neodôvodnila skutkové a právne zistenia, z ktorých vychádzala pri finančnej oprave.

(¹) Ú. v. EÚ L 123, 4.5.2013, s. 11.

Žaloba podaná 16. júla 2013 — Boehringer Ingelheim International/ÚHVT — Lehning entreprise (ANGIPAX)

(Vec T-368/13)

(2013/C 260/85)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Boehringer Ingelheim International GmbH (Ingelheim am Rhein, Nemecko) (v zastúpení: V. von Bomhard a D. Slopek, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Lehning entreprise SARL (Sainte Barbe, Francúzsko)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie piateho odvolacieho senátu ÚHVT z 29. apríla 2013 vo veci R 571/2012-5 v rozsahu, v akom umožnilo zápis ochranné známky ANGIPAX pre farmaceutické a zverolekárské výrobky; hygienické výrobky na lekárske použitie; fungicidy; diétne potraviny a diétne látky na lekárske alebo zverolekárské účely; dezinfekčné prostriedky; náplasti a obväzový materiál; hmoty na plombovanie zubov a zubné vosky; prípravky na ničenie hmyzu; potraviny pre dojčatá, a
- zaviazal žalovaného na náhradu trov konania alebo v prípade, že ďalší účastník konania pred odvolacím senátom vstúpi do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného, zaviazal jeho a žalovaného, aby spoločne nahradili trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochranné známky Spoločenstva: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: slovná ochranná známka „ANGIPAX“ pre tovary v triede 5 — prihláška slovnej ochranné známky Spoločenstva č. 8 952 401.

Majiteľ ochranné známky alebo označenia namietaných v námietkovom konaní: žalobkyňa.

Namietaná ochranná známka alebo označenie: slovná ochranná známka „ANTISTAX“ — prihláška slovnej ochranné známky Spoločenstva č. 2 498 343 pre tovary v triede 3, 5, 28 a 30.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie námietky v celom rozsahu.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná 18. júla 2013 — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ECB

(Vec T-376/13)

(2013/C 260/86)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein (Kiel, Nemecko) (v zastúpení: O. Hoepner, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie žalovanej zo 16. apríla 2013 v znení rozhodnutia z 22. mája 2013 (LS/MD/13/313) v rozsahu, v akom sa nevyhovelo žiadosti o prístup k prílohe A a B 'Exchange Agreement dated 15. February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NBCs listed herein',
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobca tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na protiprávnosti základu pre rozhodnutie.

Žalobca namieta, že ECB svojím rozhodnutím ECB/2011/6 (¹) bez dostatočného zmocnenia vecne rozšírila okruh dôvodov pre odmietnutie prístupu uvedených v článku 4 ods. 1 písm. a) rozhodnutia ECB/2004/3 (²).

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení formálnych predpisov.

Žalobca v rámci tohto žalobného dôvodu uplatňuje, že napadnuté rozhodnutie porušuje podstatné formálne predpisy. V tejto súvislosti uvádza, že vzhľadom na článok 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie treba požiadavkám na povinnosť uviesť odôvodnenie uvedenú v článku 296 ods. 2 ZFEÚ priradiť vysoký význam a že úvahy v odôvodnení žalovanej v napadnutom rozhodnutí nespĺňajú požiadavky, ktoré zaviedol Európsky Súdny dvor.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení materiálneho práva.

Na tomto mieste žalobca vytýka porušenie materiálneho práva, pretože napadnuté rozhodnutie v dôsledku svojho nedostatočného odôvodnenia obmedzuje právo žalobcu na prístup k dokumentom podľa článku 42 Charty základných práv Európskej únie a článku 15 ods. 3 ZFEÚ. Ďalej sa odmietnutie prístupu k dokumentom javí ako neprimerané.

⁽¹⁾ 2011/342/EÚ: Rozhodnutie Európskej centrálnej banky z 9. mája 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie ECB/2004/3 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskej centrálnej banky (ECB/2011/6) (Ú. v. EÚ L 158, s. 37).

⁽²⁾ 2004/258/ES: Rozhodnutie Európskej centrálnej banky zo 4. marca 2004 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskej centrálnej banky (ECB/2004/3) (Ú. v. ES L 80, s. 42).

Žaloba podaná 17. júla 2013 — ultra air/ÚHVT — Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)

(Vec T-377/13)

(2013/C 260/87)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: ultra air GmbH (Hilden, Nemecko) (v zastúpení: C. König, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Nemecko)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo 6. mája 2013 vo veci R 1100/2011-4,

- zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) na náhradu trov konania, ako aj Donaldson Filtration Deutschland GmbH v prípade, že vstúpi do tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Zapísaná ochranná známka Spoločenstva, ktorá je predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti: slovná ochranná známka „ultra.air ultrafilter“ pre tovary a služby patriace do tried 7, 9, 11, 37 a 42 — ochranná známka Spoločenstva č. 7 480 585.

Majiteľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobkyňa.

Účastník, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti: Donaldson Filtration Deutschland GmbH.

Odôvodnenie návrhu na vyhlásenie neplatnosti: absolútny dôvod neplatnosti podľa článku 52 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009.

Rozhodnutie zrušovacieho oddelenia: zamietnutie návrhu na vyhlásenie neplatnosti.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: vyhovie odvolaniu a vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky Spoločenstva.

Dôvody žaloby:

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 75 druhej vety nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 75 prvej vety nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 23. júla 2013 — Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion/ÚHVT — Carolus C. (English pink)

(Vec T-378/13)

(2013/C 260/88)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyne: Apple and Pear Australia Ltd (Victoria, Austrália) a Star Fruits Diffusion (Caderousse, Francúzsko) (v zastúpení: T. de Haan a P. Péters, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Carolus C. BVBA (Nieuwerkerken, Belgicko)

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zmenil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 29. mája 2013 vo veci R 1215/2011-4 v tom zmysle, že odvolanie podané žalobkyňami odvolaciemu senátu je dôvodné a v dôsledku toho sa musí vyhovieť námietkam žalobkyň,
- subsidiárne, zrušil v plnom rozsahu rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 29. mája 2013 vo veci R 1215/2011-4, a
- zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: Carolus C.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: slovná ochranná známka „English pink“ pre tovary triedy 31 — Prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 8 610 768.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia namietaných v námietkovom konaní: žalobkyne.

Namietaná ochranná známka alebo označenie: slovná ochranná známka „PINK LADY“ a obrazové ochranné známky obsahujúce slovné prvky „Pink Lady“ pre tovary tried 16, 29, 30, 31 a 32.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie námietky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby:

- porušenie zásady právnej sily právoplatne rozhodnutej veci,
- porušenie všeobecných zásad právnej istoty, riadnej správy vecí verejných a ochrany legitímnej dôvery,
- porušenie článku 75 nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 76 nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 22. júla 2013 — Innovation First/ÚHVT (NANO)

(Vec T-379/13)

(2013/C 260/89)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Innovation First, Inc. (Greenville, Spojené štáty) (v zastúpení: J. Zecher, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu žalovaného z 19. apríla 2013 vo veci R 1271/2012-1,
- zaviazal žalovaného na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania pred žalovaným.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: slovná ochranná známka „NANO“ pre tovary a služby v triedach 9, 28 a 41 — prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 9 157 421.

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: zamietnutie prihlášky ochrannej známky Spoločenstva.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 75 a článku 37 ods. 3 nariadenia Rady č. 207/2009, pravidla 50 ods. 2 písm. h) nariadenia č. 2868/95, článku 76 a článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná 26. júla 2013 — Intermark/ÚHVT — Coca-Cola (RIENERGY Cola)

(Vec T-384/13)

(2013/C 260/90)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Intermark Srl (Stei, Rumunsko) (v zastúpení: Á. László, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: The Coca-Cola Company (Atlanta, Spojené štáty)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhovel prihláške, zmenil napadnuté rozhodnutie žalovaného, zamietol námietku a rozhodol o zápise označenia ako ochrannej známky v celom rozsahu,

— zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vrátil vec na ÚHVT na ďalšie preskúmanie a nové rozhodnutie v prípade, ak Všeobecný súd zastáva názor, že v konaní je nevyhnutné vykonať ďalšiu podrobnú analýzu skutkových okolností a dôkazov,

— zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobkyňa.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: obrazová ochranná známka „Cola“ pre tovary a služby v triedach 32 a 35 — prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 9 507 963.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia namietaných v námietkovom konaní: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Namietaná ochranná známka alebo označenie: zápisy obrazovej ochrannej známky „Coca-Cola“ č. 8 792 475, č. 2 107 118 a č. 8 709 818 pre tovary a služby v triedach 30, 32, 33 a 35.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: vyhovie námietke v celom rozsahu.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 207/2009.

Uznesenie Všeobecného súdu z 12. júla 2013 — Pannon Hőerőmű/Komiszia

(Vec T-352/08) ⁽¹⁾

(2013/C 260/91)

Jazyk konania: maďarčina

Predseda šiestej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 285, 8.11.2008.

Uznesenie Všeobecného súdu z 5. júla 2013 — SK Hynix/Komiszia

(Spojené veci T-148/10 a T-149/10) ⁽¹⁾

(2013/C 260/92)

Jazyk konania: angličtina

Predseda druhej komory nariadil výmaz spojených vecí.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 148, 5.6.2010.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac informácií o Európskej únii získate na stránke: <http://europa.eu>.

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK